

Nr. 86 - 31. årgang * LOGENYTT FRA VESTERVEG * JULEN 2004

Vennskap - Kjærlighet - Sannhet

*Trofast vennskap er godt å eie,
trofast vennskap er godt å gi.
Det gir trygghet på tunge veie,
det gir livet en ny verdi.*

*Når kjærligheten i vennskapets drakt
hver dag blir tatt med på ferden,
da får ditt smykke en sterkere kraft,
til slutt bli det fred i vår verden.*

*Sannhet er målet vi håper å nå,
sannhet er ord med visdom og ære.
Sannhetens vei er den vei vi må gå.
Sannhet fra Gud er den evige lære.*

Dette er det 30. året SOGA kommer ut på julemøtet i Vesterveg. Vi har tatt et blikk tilbake i tid og i tekst og bilder forsøkt å friske opp i hukommelsen til brødrene.

Hva hendte og når?

La dette være en julehilsen fra brr. Terje, Arne og Per.

Overmester har ordet!

*Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.*

Med disse linjer fra en irsk melodi og tekst av Sondre Bratland tok vi farvel med bror Arne Seljeflot som så brått og uventet gikk bort 19. november.

At en så usedvanlig aktiv og levende bror plutselig forlater oss føles særdeles tungt.

Sin positive holdning og store livsvisdom ødslet han gladelig av til beste for vår loge og vår Orden. Hans gode humør og broderlighet har satt varige spor etter seg.

Våre tanker går til Bjørg og familien og jeg håper logen kan være en "hand å holde i" i den vanskelige tiden som kommer.

Til Vestervegs julemøte i 1974 fikk vi "SOGA ÅRGANG NR1 * NR1 / DESEMBER74".

Og som Overmester, den gang bror Sindre Olsbø skrev, tar vi peiling på å få den ut hvert kvartal, og den skal distribueres til samtlige av våre brødre.

Bror Sindre hadde peiling, for nå, 30 år senere, kan vi fastslå at SOGA er like oppegående som noen gang, og med nesten ingen unntakelser er den gjennom disse år kommet trofast til sine lesere, hvert kvartal.

Jeg vil gratulere redaksjonen med jubileet, en stor takk til de som gjennom disse årene ikke bare har gledet sine lesere men også bidratt til et økt samhold i vår loge.

En skal kanskje være forsiktig med å fremheve noen i denne sammenheng, men jeg tror jeg har brødrene med meg når jeg retter en spesiell takk til bror Terje Westad som har vært med i redaksjonen, med stor glød og entusiasme, i alle disse tretti årene.

År 2004 er snart historie. Når vi ser bakover har vår losje hatt et aktivt år. Vi har hatt et godt fremmøte på våre møter og vi har utført oppgaver som vi vestervegere kan være bekjent av.

Overmester i spissen for kollegiet vil takke alle brødre som har gitt sitt bidrag i nemder og komiteer og i andre sammenhenger, jeg føler at vi kan gå inn i det nye året med stor optimisme og at Vestervegskuta seiler på rett kurs. En kurs som gir store utfordringer til oss alle og som forhåpentlig kan bidra til at vi når våre mål.

Jeg vil med dette ønske dere alle en tradisjonell God Jul og et Godt Nyttår.

Bror Arne Aasen

OM

Har du obligasjoner?

Med de planene husstyret for A/S Keiser Wilhelmsgt. 25 har med rehabilitering av lokalene har det vært nødvendig å gjennomføre en del tiltak av økonomisk karakter.

De tiltak som komiteen, nedsatt i den hensikt å bedre de økonomiske forhold, har forslått å konvertere 6% lån og ansvarlig lån til aksjekapital.

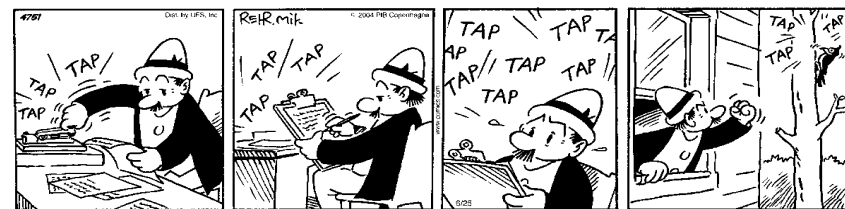
Loge Vesterveg har kr. 10 200,- i ansvarlig lån og penger er bevilget til å øke dette opp til kr. 42 000,- som er det beløp alle logene skal ha pr. 1. januar 2005.

Ved byggingen av lokalene i 1963 og ved rehabiliteringen i 1982/83 ble det utstedt obligasjoner i KW 25 AS.

Disse obligasjoner som eventuelt brødre er i besittelse av er det tidligere anmodet om blir gitt til logen. Noen av brødrene har allerede fulgt oppfordringen, men jeg vil gjerne gjenta denne anmodningen her i SOGA og be dere dette gjelder om å lete litt ekstra og ta kontakt om dere ønsker å overdra disse til loge Vesterveg.

Arne Aasen
Overmester

Vansker er til for å overvinnes . . .

Der er alltid noen som forsøker å ødelegge konsentrasjonen når en setter seg ned for å skrive noen ord i Soga. Men vær sterk. La deg ikke forvirre av noe, bare stå på!

(Vennlig råd fra de herrer redactører)

SOGA-redaksjonen:

Per Slettfjerding	Tlf 70 14 21 55	e-post slettfjer@online.no
Arne Nes	" 70 13 74 20	e-post arne.nes@c2i.net
Terje Westad	" 70 12 01 97	e-post terwes@online.no

Ramstad & Taklo A/S
Rådgivendeingeniører
KjellHole
Notenesgt. 12
J. Weiberg Gulliksen
Sørneset
Bringsvor A/S
Ålesund
Ålesund Rens og Vask
Parkgt. 18
Byggtorget AS
Tlf. 70 14 71 20
Jacobine A.S
Gavebutikk MoaSyd
Asfalt Service
Tlf. 94 78 45 07
Arne Hagen
FotografStorgt. 12
Aseco A.S
Kipervikgt. 7
www.kontorspesialisten.no
Vågaveien 27, Tlf.70103020
Jon's Kontor A.S
Kjøpmannsgt. 23, Tlf70124015
Termo Storkjøkken AS
Tlf. 70 19 37 21

Nordea
Notenesgt.2 Tlf.70112600
Vadseth Consulting
Per Vadseth 70155084
Metallvarefabrikken A.S
Emblemsvågen
Bjøco Consulting
6015 Ålesund Tlf 70154881
Offshore&Trawl Supply A.S
6050 Valderøy Tlf. 70189494
Baby Comfort A.S
Spjelkavik
VVS-Konstruksjoner A.S
Tlf. 70 15 55 90
Giske Shipping A.S
Tlf. 70 12 25 55
Fotograf Ståle Hagen
MoaSyd
Telenor Bedrift A.S
Tlf. 70 11 18 00
Norske Shell A/S
Larsgården, tlf. 70 13 80 00
Munck Cranes AS
Tlf. 55 59 80 00/60
Maxbo / Oscar Larsen AS
N.Strandgt.38

Bruk våre annonsører, de støtter oss!

Oslo 29. november 2004

Logenr. 82 VESTERVEG

Keiser Wilhelmsgate 25
6003 ÅLESUND

HILSEN TIL SOGAS JUBILEUMSNUMMER

Fra bror Terje Westad er jeg anmodet om å sende noen ord til Soga, i anledning bladets 30 års jubileum.

Som jeg tidligere har meddelt, sender Stor Sire vanligvis ikke hilsener eller innlegg i de forskjellige loge-/leirblader.

Imidlertid har jeg også i år latt meg overtale, og vedlegger en del tanker og synspunkter jeg har i forbindelse med en loges indre liv.

Lykke til videre med bladet, og mine og Storebedsmennenes beste hilsener for julen og det kommende året.

Med broderlig hilsen i
Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

Harald Thoen
Stor Sire

Morten Buan
Stor Sekretær

Kopi: DSS Arnfinn Hoseth

Stor Sire har ordet

Kjære Ordensmedlemmer.

Også i år har jeg fått en anmodning om å sende noen ord til SOGA, i anledning bladets 30 års jubileum.

Som de fleste kjenner til er jeg svært opptatt av logenes indre liv, og jeg har valgt å dele med dere et utdrag av et innlegg jeg hadde på det årlige Storembedsmannsmøtet sist høst.

Hva er det som får et medlem til å gå i logemøter i sin loge år etter år etter år?

Jo det må skapes en interesse. Det vil si at våre søstre og brødre må føle at et logemøte i Odd Fellow Ordenen virkelig gir dem noe.

Vi ser overalt i samfunnet at forskjellige organisasjoner mister medlemmer dramatisk. Politiske, kulturelle, og samfunnsgagnlige organisasjoner får færre og færre medlemmer. Frivillige humanitære organisasjoner og idrettsklubber har rekrutteringsproblemer – og vanskeligheter med å få ledere.

Frimurerordenen og vår Orden har gjennom mange år alltid hatt fremgang – om enn til tider meget liten.

Nå for tiden har begge disse ordenene bra fremgang, og de øvrige lukkede ordenene i Norge meddeler det samme. Deter ikke tvil om at menneskers søkertil lukkede ordener – og da også til vår Orden for å styrke og utvikle sitt eget liv.

Hva de går til vet de muligens ikke så meget om før de blir medlemmer – men

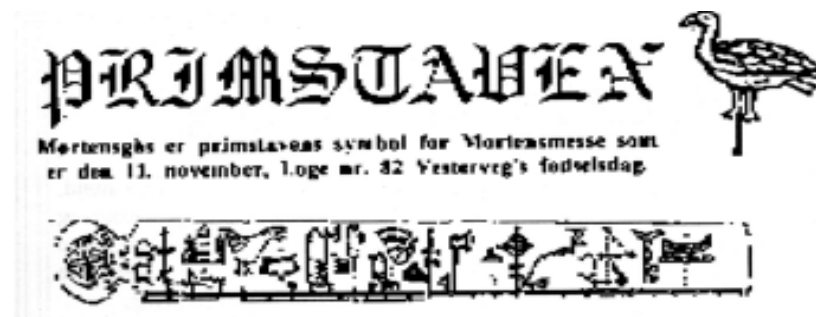

i ettertid har vi en forpliktelse til å gi dem det de skal få i vår Orden.

Jeg tror at vi lever, ikke bare i en tidsalder, men i et samfunn hvor behovet for egenutvikling er viktig. Egenutvikling gjennom samvær med andre mennesker, hvor hverdagen ikke tilsidesettes men styrkes.

Når man er blitt medlem i Odd Fellow Ordenen er man blitt medlem på vår Ordens betingelser. Den er demokratisk i sin organisasjonsform hva gjelder medlemmenes rettigheter- og hierarkisk i sin ledelse.

Vi bør ikke – og skal ikke – gi avkall på vår historie og tradisjon – for derved å tekkes mennesker som ikke er Ordensmedlemmer, eller for å øke medlemsmassen. Imidlertid er jeg av den faste overbevisning at det er fullt

Juletretradisjon

Vi har i tidligere julesoger skrevet om 22. desember, vintersolvær. Fra gammelt av ble det sagt at julefreden skulle starte denne dagen og vare i tre uker.

På lille julaften, den 23. des., er altså julefreden startet. Lille julaften kalles også Tollesmesse etter den islandske biskop Thorlak som ble født på Island, år 1133.

Lille julaften skulle alt arbeid være unnagjort, bare det aller nødvendigste kunne gjøres.

Blant annet kunne juletreet hogges denne dagen, for at det skulle være så friskt som mulig på julaften.

Tradisjonen med juletre oppsto i Tyskland på 1600-tallet. Det er en protestantisk skikk, og bakgrunnen var antakelig å få julefeiringen inn i hjemmene, i stedet for den katolske skikken med å feire med dans og opptog i gatene.

Juletreskikken spredte seg til land etter land. Rundt 1850 var juletreet godt kjent i alle større byer i Norge. En regner med at rundt 1900 var juletreet i bruk over hele landet. Det første juletreet som ble satt opp utendørs i Norge var antakelig Frelsesarmeens juletre i Oslo i 1919.

Den hadde en julekrybbe under.

God jul og et velsignet godt nytt år.

Br. Per Sletfjerding

Fra Utenrikskomitèen

Utenrikskomitèen har åpen kontakt med våre logevenner i Stockholm, og vi kan meddele at de er godt i gang med forberedelsene til vårt besøk i mai 2005.

OM Sten Viper håper at så mange brødre som mulig, med venner, finner anledning til å komme på Stockholm-besøk.

De vil ikke røpe detaljene i arrangementet, men håper det skal bli en gledelig overraskelse for den enkelte deltager.

Undertegnede var i kontakt med OM Sten Viper fredag 26/11, og her fortalte han blant annet, at han ville komme med noen opplysninger i Jule - Soga. Vi ber om at brødrene vier dette oppmerksomhet.

Det er ennå ikke for seint å melde seg på til turen. Det er bare å henvende seg til Jermund Vegsund tlf. 70140078/92682030, eller til sekretær Roe Holen tlf. 70150239/91772510. For øvrig så er

det bare å ta kontakt med Utenrikskomitèen på våre logemøter.

Vi er nå kommet inn i adventstiden, det betyr at julen, som alltid, nærmer seg med raske skritt. Utenrikskomitèen vil benytte anledningen til å ønske brødrene med familier en riktig God Jul og et Godt Nytt År.

Vi vil også benytte anledningen til å gratulere SOGA med 30 års utgivelse av Loge nr. 82 Vesterveg sitt "familieblad".

Vi takker på egne, og på tidligere utenrikskomitèers vegne, som gjennom SOGA har nådd frem med sine informasjonen til brødrene og ikke minst til våre familier.

Vi takker for samarbeidet gjennom tretti aktive år, og ønsker redaksjonen en fredelig jul, med nye friske takter i det Nye Året.

For Utenrikskomitèen
EksOM Jermund Vegsund

mulig å gjøre våre logemøter og samvær bedre.

Det kan synes som om uttrykket mangel på tid tid, eller uttrykket tidsklemme, snart burde vært oppbrukt. Imidlertid så vet vi at vi er i en konkurransesituasjon. Det er en realitet. Muligens bortsett fra alle våre pensjonister – har de fleste av oss i dag ikke god tid.

Hva velger vi? En kveld med et logemøte hvor gjentakelsene kommer på rekke og rad uten variasjoner og innhold?

Et ettermøte, med kaffe og smørbrød og kanskje en drink, hvor samtalen går på manglende fremmøte – eller muligens den nye røykeloven.

En loge hvor fremmøte synker – hvor innvielsene og gradpasseringene blir sjeldnere og sjeldnere – en loge hvor gjennomsnittsalderen blir stadig høyere – en loge hvor passivitet inntreffer og et godt indre liv er totalt fraværende.

Vi er i en konkurransesituasjon hvor vi konkurrer med alle andre aktiviteter i samfunnet og yrkesaktive medlemmers begrensede tid – og da må vi lage en loge hvor medlemmene viser interesse og gir av seg selv. En loge med et godt indre liv.

Jeg tror, at i en loge uten et godt indre liv vil ikke medlemmene få Ordenen inn under huden og opp i hodet – og da heller ikke opptre i samfunnet som en god Odd Fellow bør gjøre.

Men vi bør ikke forbedre våre møter kun fordi vi skal tekkes de som har dårlig tid – nei vi skal også forbedre møtene for å gi alle medlemmene bedre forståelse og større interesse. Det skal være en

glede å gå på våre logemøter. Det er noe ethvert medlem bør se frem til – og de skal ikke være skuffet når de går hjem.

- Det er en mening med de alvorlige ritualene – og ikke fraser.

- Det er alvorlige forpliktelser – og ikke banal lek i lukkede klubber med tro på at omverden er av den mening at medlemskapet er status.

- Det forventes at de forpliktelser og løfter som avgis skal overholdes – og ikke bare forstås som en oppramsing av den aktuelle embedsmann.

- Det forventes at embedsmennene forstår sine oppgaver og plikter – og ikke bare å føle status eller snobberi ved valg til stadig høyere embeder.

- Det er i tillegg en mening med ettermøtene. Disse skal også være givende – og ikke bare et tidsfordriv over en kaffekopp.

Kjære lesere av SOGA, vær med på å bidra til at ethvert Ordensmedlem føler tilhørighet til vår Orden. Vi må alle skape positivitet – vi må fremelske gleden – vi må alle kunne gi inspirasjon – vi må kunne skape styrkelse – vi må akseptere at vi ennå skal lære – vi må venne oss til å gi.

Med håp om at alle vil bidra til, og videreutvikle, logens gode indre liv i det kommende året sender jeg mine beste hilsener for julen til SOGAs lesere, i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet.

Harald Thoen
Stor Sire

DSS har ordet

Nytt år, nye muligheter

Julefeiringen står for døren. Året 2004 er snart historie, og vi skal starte på et nytt år. Julesoga fylles med julestoff, minner fra gamle dagers feiring, juletradisjoner fra by og land.

Vi ønsker hverandre Godt Jul og Godt Nyttår med ønske om at vi møtes friske og opplagte til ny innsats i det nye året til glede og gagn for vår kjære Loge og Orden.

Disse tankene får meg til å reflektere over; Hvordan står det egentlig til med våre enheter i distrikt 4?

Jeg sitter med en årsstatistikk foran meg, en samlet oversikt over tilgang/avgang på brødre fra 01.01.04 til 26.10.04.

Det er ikke særlig lystelig lesning, idet distrikt 4 har en netto tilgang på 1 bror, fra 667 medlemmer 01.01 til 668 24.10.04.

Med 17 innvielser i perioden ligger vårt distrikt omtrent midt i laget om vi sammenholder tallene med de andre 22 distriktene.

9 dødsfall, 8 utmeldelser og 1 i tilgang fra et annet distrikt er fasiten.

Ifølge langtidsplanen for Odd Fellow Ordenen i Norge er målet 5% økning i Logenes 2 års-perioder og senking av gjennomsnittsalderen ved rekruttering av yngre medlemmer.

Gjennomsnittsalderen i vårt distrikt er 61 år, noe vi bør forsøke å gjøre noe med.

Jeg minner her om hvor viktig våre

Embla

Vi nærmer oss adventtid og Jul, en herlig tid, men det har jeg skrevet om før.

Jeg vet ikke om det har noe med alderen å gjøre det jeg har tenkt å skrive om i innlegget mitt, men det er det jeg har i hjertet og sinnet mitt.

Jeg vokste opp i en søskenflokk på 10, og når jeg tenker tilbake på det i dag blir jeg ydmyk og takknemlig.

Vi var ikke rike på gods og gull, men vi hadde masse av kjærlighet og omsorg, noe som jeg føler har fulgt meg og mine søsken hele livet.

Vi lærte å ta vare på hverandre, vise omsorg for de minste og ikke minst, ærlighet, hjelpsomhet og respekt for andre mennesker.

Til Jul og 17. mai når vi barna sto opp lå det 10 stabler med rene, hele og nye klær til hver av oss.

Jeg tenkte ikke over det da, men etter hvert som jeg ble eldre og forsto hva det måtte ha kostet av tid, nøysomhet og slit, må jeg bare folde mine hender.

Det var mye latter og glede i mitt hjem.

Jeg hadde foreldre som var lette og hadde humoristisk sans.

Jeg husker lørdagskveldene hjemme, når gulvet var vasket og duken lå på bordet, da var det kriminalhørespill, og det er nok derfor jeg har sansen for det også i dag.

Etter den seansen ble ryene rullet

sammen, da var det fin dansemusikk og vi svingte oss, ja, det var på kjøkkengulvet hjemme jeg lærte å danse.

Jeg må le når jeg tenker tilbake på det, vi var fem jenter og fem gutter.

Vijentene sang som søstrene Bjørklund, ja moro hadde vi det i alle fall.

Jeg har dessverre mistet en bror på sjøen, men heldigvis er vi fortsatt ni søsken igjen og vi har det utrolig livat når vi møtes.

Så la oss gi en utstrakt hand av ærlighet, rettferdighet og omsorg for hverandre, noe vi trenger over hele verden.

Ja,

La oss leve for hverandre, og ta vare på den tid vi har,

La oss leve for hverandre, livet selv kan gi det rette svar.

Jeg vil ønske alle brødrene i Loge nr. 82 Vesterveg en fredfull Jul og alt godt i det nye året

Hilsen

Oddrun Storhaug

Neste Emblaskriver : Sølvi Landgraff
Skrondal

Tenk, så rart

Ragnar Frislid skriver i sin bok "Natur mellom to hav" om et fenomen i den svenske innsjøen Vänern.

Innsjøen har trolig vært en stor grop i havet under isbreene fra den siste istid for 10000 år siden. Etter hvert som breene tinet, hevet landet seg. Gropen ble til innsjøen Vänern.

Ikke all fisken kom seg ut av gropen før den ble avstengt. Blant annet finnes det i Vänern en type laks som stammer fra tiden rundt den siste istid. Vänern er så vidt stor at den kan betraktes som et hav. Dessuten renner de tidlige gyteelvene for laksen, ned i innsjøen. Laksen har tilpasset seg de nye omgivelsene og lever i beste velgående i dagens Vänern.

Et tilsvarende fenomen finnes også i Byglandsfjorden, men laksen her er ikke på langt nær så stor.

Br. Per Sletfjerding

Informasjonsmøter er. Skal vi lykkes i å rekruttere medlemmer i den rette aldersgruppen, må vi engasjere våre yngste medlemmer og følge Storlogens retningslinjer. Oppskriften er grei nok:

Møtet må planlegges i god tid (10–12 uker før).

Flest mulig brødre tilstede på møtet for å vise mangfoldet i medlemsmassen.

Gjerne møte sammen med Rebekka-søstre.

I alle fall bør gjestene inviteres med ektefelle/samboer.

Jeg er overbevist om at kan vi gjennomføre 1 Info.møte pr. termin etter gitte retningslinjer, vil vi klare å oppnå

den ønskede rekrutteringen som langtidsplanen forutsetter.

Ett av mine ønsker for det nye året er at alle brødre gjør sitt ytterste for vår Ordens ekspansjon ved å delta aktivt med forslag til nye kandidater.

La det bli et tema på møtene fremover, så vil nok både nye tanker og nye navn dukke opp.

Jeg ønsker alle brødre med familier en riktig God Jul og et Godt Nytt År.

Arnfinn Hoseth
DSS

Storrepresentanten har ordet

Når dette leses er vi kommet mot årets utgang og et nytt står klart til å overta. 2004 har vært et godt arbeidsår for logen. Vi har fått flere nye brødre som ser ut til å trives i vårt fellesskap.

IOF-distrikt 4 har alle loger gått sammen om et felles prosjekt, som de fleste nå sikkert kjenner til. Ja, jeg sikter selvfølgelig til det som vi innenfor Ordenen benevner som Sirius Møre. Det er imponerende å se hvor mange søstre og brødre som melder sin interesse for å være med. Hittil har mer enn 150 medlemmer deltatt på informasjonskurs ved kreftsykehuset for å kunne ta sine vakter i "vaffelbua". Siden oppstarten den 21. april har Odd Fellows vært til stede hver onsdag og stekt vaffer og servert disse sammen med kaffe/te til pasienter og pårørende. I generalforsamlingen i januar f.k. vil det bli tatt stilling til om vår aktivitet skal utvides til to eller tre dager i uka. Dette etter ønske fra våre venner ved sykehuset.

Vårt eget logeblad, SOGA, jubilerer i og med at det er 30 år siden den første gang ble gitt ut.

I den anledning stiller jeg meg i gratulantenes rekke og oppfordrer med dette redaktørene til å fortsette sitt viktige arbeid til glede og gagn for logen. Likeledes vil jeg oppfordre alle lesere av SOGA til å skrive noen ord i den. Jeg vet at brødre i "eksil" leser SOGA svært nøye, for på den måten kan de holde seg oppdatert om begivenheter i logen.

I det jeg anmoder dere brødre om å møte så ofte dere kan, ønsker jeg dere og deres familie en riktig god jul og et fredfullt nytt år.

Med hilsen i V. K. og S.
Olav Aass / Storrepr.

Den lille (?) forskjellen

Vier alle mer eller mindre nysgjerrige og søkende i vår hverdag. Som «skårunge» i losjen dukker det stadig opp ord og begreper som ikke er vanlige i mitt vokabular. Mange av ordene har jeg imidlertid en formening om betydningen av. Jeg søkte på ett av disse ord i ei fremmedordbok på web, for å sjekke ut min formening. Jeg søkte på «resipient», og fikk følgende søkeresultat:

resipient substantiv (-en, -er, -ene) - sugekammer; mottaker av utslipp

Det synes jeg var en lite flatterende beskrivelse av en ny bror, og ante at

skrivemåten var gal. Så søkte jeg på «resipiend», og fikk følgende søkeresultat:

resipiend substantiv (-en, -er, -ene) - en som skal resiperes

Deretter søkte jeg på «resipere», og fikk følgende søkeresultat:

resipere verb (resiperer-resiperte-resipert) - fornemme, ane, sanse

Forklaringen var ikke helt som jeg hadde formening om, men nå vet jeg ihvertfall betydningen.

Med vennlig hilsen
br. Knut Rogne

Program Våren 2005

UKE	DATO	Kl.slett	GR	PROGRAM
	02/01	13.00		Nyttårslosje V/Leir 7/Leir 4/Liv/GR/RM/St.V
01	06/01	19.30	O	Th. Wildey
02	13/01	19.30	=	+8
03	20/01	19.30	O	Rap.nemnder 2000 ≡ Regnskap/Budsjett
04	27/01			Avgitt Leir DTS (27/01 Ålesund)
05	03/02	19.30	O	Informasjonsmøte
06	10/02	19.30	O	25 års vetereanjuvel - br. Svein Engvik
07	17/02	19.30	≡	+IG
08	24/02			Avgitt Leir DTS (23/02 Ålesund)
09	03/03	19.30	O	Vi besøker St. Olav i Sykkylven
10	10/03	19.30	O	Klba.
11	17/03	19.00	O	Påskemøte. Fm. i Ålesund Bj./St.O./Flå./RM/V/GR/Fri/FR
13	31/03	19.30	O	Fd.
14	07/04	19.30	≡	+8 G
15	15/04	19.30	O	+G
16	21/04	19.30	≡	1. N
		20.00	O	25 års veteranjuvel - br. Olav Aass
17	29/04	19.00	O	Festmøte m/damer. NB! Fredag
18	06/05			Besøk Logen 141Dag Hamarskjöld, Stockholm
19	12/05	19.30	O	Fd. 2000 ≡ 2.N + V.
20	19/05	19.30	O	Eks.OM-møte
21	26/05	19.30		Avgitt Leir DTS (26/05 Besøk Frender)
22	02/06			Sommermøte/utflukt

Du finner også programmet på Internett Oddfellow.no

Årets Vesterveger 2004

Årets Vesterveger er et typisk JAmenneske. Det er aldri nei i hans munn når han blir spurt om å påta seg oppgaver i eller utenfor logen, og ofte påtar han seg oppdrag der det er behov, uten å bli forespurt.

Årets Vesterveger er en bror som alltid er der når du trenger "en hand". Han er til stede på alle dugnader og han stiller opp når noen ellers har behov for hjelp med hus og hage, såvel som med skyss til og fra logemøter.

Ved brødres sykdom er han straks på pletten med besøk og spørsmål om det er noe han kan stå til tjeneste med.

Og du ser ham på alle logekvelder, hvor han bekler sitt embete i logesalen og etterpå hjelper til med matservering og rydding.

Har du ikke gjettest navnet enda?

Jo, han bærer navnet Grimstad!

Årets Vesterveger 2004 tildeles br. Johan Grimstad.

Med hilsen i V. K. og S.

På vegne av juryen

Olav Aass / Storrepr.

Med Soga gjennom 30 år

Tankene går tilbake til høsten 1974 og ideene som trillet rundt i hodene på de som hadde sagt ja til å være med på forsøket gjeldende å skape et logeblad for Loge nr. 82 Vesterveg. Logen var jo "allerede" to år gammel, og man MÅTTE jo ha et eget logeblad må vite! Sindre Olsbø var OM og skrev den første leder i Soga. Komiteen ble valgt blant de frivillige og Johan Weiberg Gulliksen

Slik ser forsida ut på den første Soga som kom ut til julemøtet i 1974.

Tre kreative og meget aktive brødre satte seg en kveld ned i I&Ms lokaler i Løvenvoldgata og la grunnlaget for det som i dag er Soga. Fra venstre brr. Per Lillevold, Terje Westad og Sindre Olsbø.

Årsfest i Vesterveg

Fredag kveld startet dekking av bordene. Tilstede var brr. Kåre Furnes, Johan Grimstad, Arve Fjærli, Jon Remmen og Erling Helseth. For de av dere kjære brødre, som har dekket bord, så vet dere at det er alltid noe man ikke har tenkt på. Her møtte vi på vårt første problem.

Vi hadde kjøpt inn smikke og servietter men ingen hadde tenkt på at vi skulle ha stearinlys som passet med fargene. Kåre snudde seg rundt i en fart satte kursen rett på Europris og vips så hadde vi de perfekte lys. Heldigvis så hadde jeg tatt vare på høstbladene som vi brukte på høstmøtet. Johan hadde planen klar, han hadde grønne blader hjemme i sin hage som han skulle ta med seg på lørdag.

Etter vel tre timer var bordene helt perfekte.

Lørdagen kom og vi var 63 festkledde gjester som møtte. Sprudlevann og god stemning fra første stund. Kåre ønsket alle velkommen til bords kl. 19.45. «Lut a fisk» med tilbehør ble servert og stemningen var til å ta og føle på.

Overmester holdt sin tale og det var faktisk de som trodde at der var lite mat igjen på kjøkkenet da han fortalte om makker og annet som var i lutfisken i gamle dager. Han presenterte også alle de nye brødrene og deres bedre halvdel på en utmerket måte.

Liv Westad holdt en fantastisk takk for maten tale. Jeg vet ikke hva som var

tilsatt i hennes mat men hun flirtet og lo under hele talen og dette smittet også over på alle oss andre. Bror Arve Fjærli holdt et fengende og godt innlegg om «Fiaten» som til slutt hadde fire gir bakover og ett fremover.

Med det samme musikken spilte opp til dans var det helt fullt på gulvet. Dette var musikk som folket likte. Hele resten av kvelden bar preg av at her var det stor stemning.

Etter at vi flere ganger har prøvd å arrangere festloge med damer, uten å lykkes å få nok påmeldinger så tror jeg at dette kan være måten å feire Vestervegs bursdag på.

Festloge mener jeg bør arrangeres kun ved runde år. Til dere brødre som ikke var med denne gang, kan jeg trøste dere med at dette vil sikkert bli en årlig tradisjon.

Br. Erling Helseth

Del et dikt

Disse nydelige verselinjene har
vi fått av br. Harald Brevik.

Nå i desember

*Velkommen tilbake du travle desember
du siste måned kalenderen har;
være oss velkommen, med julestria
og alt som følger ditt fotefar.
Du kommer årvisst og pynter vår by
når den kan trenge det mest,
snart skal vi feire vår jul på ny
som alltid er lysets fest.*

*Finest det er når du gir oss vinter
og lar Bymarka hermelinskåpen få,
herlig det er med en førjuls-skitur
som alltid gir gleder til store og små.
I år har du snudd litt på flisa, desember,
det hender du gir både skodde og regn,
det som styrker i mørket og gir oss fortrøstning
det er at vår Julefest står i ditt tegn.*

*Korte er dagene dine, desember,
mest er det mørket som hersker og rår,
men, som dagene går vet vi med visshet
sakte, men sikkert mot solverv det går.
Vær oss derfor velkommen, desember,
med jul og alt som følger ditt spor;
må ditt skinnende morgengry alltid få
bringe håpet om fred for hele vår jord!*

Fra venstre brr. Terje Westad, Arne Aasen og Arne Nes.

var komiteens formann og en selvsgatt kunstnerisk leder for dette ble daværende br. Per Lillevold. Ideene om navn var mange, men det endelige valg var enkelt og formen på navnet er hans verk.

Vi møttes i Løvenvoldgata 2 i 2. etg i gamle "Thèsen" (Thèsalongen) der Per Lillevolds firma hadde fått sine lokaler for å drive reklamebyrået I&M. Som det fremgår av bildet stilte man den gang i slips, selv på et arbeidsmøte om kvelden. De JEG husker fra de første møtene der vi la grunnlaget for de senere utgaver av Soga, er følgende: Per Lillevold, Sindre Olsbø, Svein-Werner Petersen og undertegnede.

Jeg husker også det utstyret vi hadde til rådighet den gang. En skrivemaskin, saks, tusj, RX papirlim, en kopimaskin

som kunne forstørre (med dårlig kvalitet) og ikke minst en Repromaster tilhørende I&M. Denne maskinen kunne reproducere originaler med en meget høy kvalitet, men det var også en meget høy pris på rekvisitaen så den ble kun benyttet i sjeldne tilfeller. Den ble brukt til å lage den logoen som ligger i navnet Soga.

Som en kuriositet må nevnes at av annonsørene på baksiden er det to firmaer/brødre som har vært med på alle utgaver i 30 år: **J. Weiberg Gulliksen AS v/br. Johan Weiberg Gulliksen og Metallvarefabrikken AS v/br. Einar Istad!**

Og det skal vi andre være takknemlig for. Fra 1978 er i tillegg til de to forannevnte to til som har vært annon-

Dagens redaksjon. Fra venstre brr. Terje Westad, Arne Nes og Per Sletfjerding.

sører hele tiden og det er Bringsvor AS v/br. Ingebrigt Holst-Dyrnes og br. KontorSpesialist Terje Westad. Jeg retter en takk til ALLE annonsørene og regner med forståelse for at noen ble nevnt spesielt.

Jeg har mange ganger stilt meg spørsmålet: Hvor langt frem så vi de kveldene i 1974 der oppe i Løvenvoldgata? Tenkte vi oss virkelig at Soga skulle komme ut 4 ganger i året om 30 år? Så vi for oss lange kvelder med skriving og redigering? Skjønnte vi fullt og helt viktigheten av det vi gjorde?

Det er lett å stille spørsmål, men svarene er ikke alltid like enkle, men jeg skal forsøke.

For mange år siden ble Sogakomiteen satt sammen av Arne Nes, Arne Aasen

og Terje Westad og det tror jeg vi skal beskrive som MEGET heldig for Soga og for logen. Med Arne Nes startet også en teknisk utvikling som kom Soga til gode. Arne var maskinsetter i Sunnmørsposten og det var da naturlig at han skrev artiklene inn i bly for deretter å ta avtrykk av "satsen" som deretter ble limt opp på ark. Dermed fikk vi to spalter i Soga, og dette var nytt. Skriftbildet ble også bedre.

Så skjedde det igjen en endring, Sunnmørsposten gikk over til fotosats og Soga fulgte med. Nå kom papiret ut av en fotosetter i lange strimler og vi klypte og klebet opp, men nå brukte vi voks og ikke lim. Dette gjorde det enklere å flytte på ting en hadde klebet opp, bildene ble rastret for å kunne

*Slik feirer
vi år
i månedene
som
kommer,
og vi
gratulerer!*

Desember	Eidslott	Ole Gustav	01.des	1929	75
	Eriksen	Knut Berge	12.des	1946	58
	Petersen	Svein-Werner	15.des	1940	64
	Hildre	Hans Petter	25.des	1948	56
	Østraat	Anton Emil	01.jan	1929	76
Januar	Furnes	Kåre Per	03.jan	1950	55
	Lie	Einar	07.jan	1941	64
	Paulsen	Erling	08.jan	1933	72
	Fosse	Bjørn	10.jan	1939	66
	Stokkeholm	Arne	17.jan	1944	61
	Andreassen	Martin	19.jan	1958	47
	Pedersen	Roger	19.jan	1945	60
	Engvik	Svein Erling	28.jan	1939	66
	Storhaug	Per Elias	28.jan	1939	66
	Larsen	Arvid Hjalmar	29.jan	1939	66
Februar	Naalsund	Odd Birger	03.feb	1956	49
	Gulliksen	Johan Weiberg	04.feb	1926	79
	Aass	Olav Hilmar	05.feb	1946	59
	Ratvik	Johan Inge	08.feb	1921	84
	Helgesen	Reidar Melbø	08.feb	1941	64
	Harsvik	Kjell Bjarne	10.feb	1953	52
	Eliassen	Ola	13.feb	1946	59
	Refsnes	Bjørn	15.feb	1952	53
	Hildre	Rodney	21.feb	1958	47
	Selbervik	Pål	21.feb	1941	64
Mars	Nesdal	Jon Gunnar	22.feb	1947	58
	Blomvik	Ronny Harald	06.mar	1958	47
	Rogne	Knut	16.mar	1958	47
	Fugelsø	Olaf	17.mar	1958	47
	Giske	Steinar H	23.mar	1950	55
	Strand	Johan Erik	27.mar	1951	54
	Vegsund	Jermund Steinar	28.mar	1933	72

Hjertelig mottagelse, fulle hus og stor begeistring for skuespillprestasjonene og deretter festlig samvær med god mat, hilsningstaler m.m. bl.a. av søster OM Kronemann fra Rebekkaloge Maria, som takket for den store opplevelse fremførelsen av Birgitta Kommer hadde gitt dem.

Reisen til Sverige var med buss, bortsett fra min kone Grethe og min søster Frida. Vi skilte lag med de øvrige og drog med egen bil til Stockholm, der vi hadde avtalt møte med OM Gøsta Aspengren en del av Loge nr. 141 Dag Hammerskjølds embedsmenn i Ordenshuset fredag den 13.09.1974. Vi ble hjertelig mottatt av nevnte brødre, ble vist rundt i det gamle og ærverdige Ordenshus for Odd Fellow- og Rebekkalogene i Stockholm. Omvisningen avsluttet vi i den største Logesalen (det var tre i alt), der vi roet oss og lyttet til solosang fra galleriet v/ EksOM Lager, som sang den kjente svenske sangen TONERNA med akkompagnement av br. organist. Det var stemningsfullt og vakkert.

Etter omvisningen ble vi servert en velsmakende lunch. Under lunchen overrakte jeg gave fra vår Loge et puslespill på 1500 brikker med bilde av Ålesund. Tanken var at de på ettermøtene kunne jobbe med puslespillet for å gjøre seg bedre kjent med Ålesund, som Loge nr. 141 Dag Hammerskjøld planla å besøke i pinsen 1975.

OM Aspengren takket for gaven og overrakte blomster til min kone Grethe og min søster Frida. Det var nydelige orkideer pakket i selofaneske, slik at de kunne bringes med tilbake til Ålesund. Takksigelse for mottagelse og besøk ble hjertelig utvekslet, og vi ønsket hverandre på gjensyn neste år i Ålesund.

Hele turen til Sverige var meget vellykket, vi hadde fått mange nye venner, og vi var mange og store minner rikere.

Br. Johan Ratvik
EksOM

gjengis og til dette brukte vi repromaster, den dyre metoden som er nevnt tidligere. Men her var det en annen reder . . . men teknikken totalt var fremdeles ung.

Så kom neste forandring, fotosetterne forsvant og man gikk over til digital fremstilling av tekst og bilder og - selvsagt - Soga fulgte med! Vi valgte Aldus Pagemaker til tekstredigering og produksjon av sider og Adobe Photoshop til bilder. Og slik fungerer det i dag også. Soga kjøpte sin egen scanner slik at vi selv kunne produsere de bilder vi trengte. Nå var vi selvhjulpne!

Samarbeidet, som fungerte glimrende fra første stund, og arbeidsvilligheten til å sitte til klokka 10-11 om kvelden, og en sjelden gang til klokka 2 om natten for å

få Soga frem til rett tid, ja den viljen til å klare det, den var der!

Jeg vil si det så sterkt at hadde andre komiteer og nemnder tilbrakt halvparten så mye tid til komitearbeid som det Sogakomiteen har gjort, ja da hadde det ikke vært noe ugjort arbeid i noen komité. Jeg tror at de fleste komité- og nemndmedlemmer ville vært enda mer inspirert av sitt logearbeid ved å legge enda mer arbeid i det.

Det har vært nedgangstider også for noen i Soga-komiteen, men takket være EksOM Johan Weiber Gulliksen som fikk med seg brødrene Kjell Hole og Hans Vadseth som i perioder var et par solide hjørnesteiner i redaktørstolen, så ble det sørget for at Soga bestod og vandret videre. De var gode pådrivere å ha når brødrene stadig måtte vekkes til live for å få stoffet frem i tide.

Og takk for det! Takk også til alle som har bidratt på ymse måter. Jons Kontor som har trykt denne Soga vår til en nesten uspiselig pris - så billig har han vært.

Annonssørene som vi alle ser i hver utgave sørger for at det er økonomi til driften.

Forslag: La inntektene fra Soga gå inn på en konto som sikrer fremtidig drift. Når beløpet er tilstrekkelig så benyttes overskuddet til en komite som jeg vil forslå skal hete «HJERTEVARMEKOMITEEN». Denne komiteen skal et par ganger i året, f.eks i første halvdel av februar og i 2. halvdel av september dele ut gaver/mat/ved/penger/klær til de som trenger det

blant Ålesunds fattige. Det kan være sammen med festkomiteen og overskuddet der.

Jeg tenker meg julemat, julefest, klær i samråd med Fretex, fenalår fra SLAKTEREN (TIL BILLIG PRIS), kanskje busstur med mat for pensjonister.

Bakgrunnen for disse tanker er at vi skal komme på banen også utenom julen!

Og pengene bør ikke gå inn på standard driftskonto og blandes med andre.

Dagens Soga-komité består av Arne Nes, Per Magnus Sletfjerding og Terje Westad og vi har all grunn til å være fornøyd med det som skjer. Kvaliteten er hevet og bildekvaliteten er på vei til å bli bra igjen etter en periode, og ikke minst: Soga kommer n r den skal.

Har så alt ved Soga v rt bare bra? Beklageligvis nei! Vi var i tidligere tider altfor lite opptatt av den historiske verdi dette kunne få. Vi fikk ikke med nok om de hendelser som skjedde, vi utelot navn og satte bare initialer. Vi har innimellom glemt fødselsdager, merkedager, høytider, artikler. Ja, vi har i det hele tatt glemt mye fordi vi ikke alltid hadde en oppdatert agenda for fremtid og fortid.

Ja, det var de første tretti, men hva så med de neste tretti år og fremtiden for Soga?

Vi har jo lagt til grunn en formålsparagraf for dette bladet v rt: Soga er Loge nr 82 Vestervegs medlemsblad. Den skal være et blad for og av brødrene i logen. Den skal være et kommunikasjonsmiddel mellom

brødrene, men samtidig kommunisere mellom logen og andre loger og selvsagt Storlogen. Soga skal også til det ytterste forsøke å være et historisk dokument for fremtiden om nåtiden. Vi har nå engasjert br. Sekretær Roe Holen til å skrive Logens Loggbok, vi har laget en agenda som bør holde.

Skal vi tro at Soga fortsatt vil komme ut 4 ganger  rlig?

Det krever engasjement og vilje til å bruke tid fra komiteens side, men det krever også engasjement fra ALLE brødre i Loge nr 82 Vesterveg. Det er veldig viktig at brødrene tar seg tid til å bringe stoff og tanker til komiteen.

Når vi ser hvordan Soga blir mottatt på møtene så Må jo det være en inspirasjon til å fortsette, eller -- ?

Kj re lesere av Soga jeg må uttrykke noen ønsker om gaver i forbindelse med julen:

Skulle dere ha lyst å sende meg noe så vil et lite innlegg til Soga være den beste gave. Det kan være et lite dikt du vil dele, det kan være en artikkel du klipper fra et blad eller en avis og som du mener vi kan ha godt av å lese, en hilsen gjerne på postkort fra en reise. Du kan bruke post eller e-post.

God Jul og et frydefullt Nytt år ønskes alle lesere av Soga!

br. Terje Westad
Redacteur

holder vakt ved t rnvinduet for å varsle n r Birgitta kommer.

Birgittas klosterorden ble stiftet i 1346 på herregården Vadstena, som har gitt byen dens navn. Nonneklosteret ble påbegynt i 1369 og i 1370 stadfestet p ve Urban den femte reglene for hennes klosterorden. Alter enda nytt og uferdig i det herrens år 1374, og fromheten i klosterdisiplinen har ikke satt seg.

Birgitta selv har bodd i Roma 24 år som enke med sine barn. Hun reiste ut i 1349 og året etter kom Svarted den til Sverige og herjet på det frykteligste. Med farsotten fulgte et moralsk forfall av dimensjoner, og det gikk frasagn om lovl se tider.

Men en ny og særpreget ungdom banker på tidens d r og løfter arven etter den store Birgitta under ledelse av hennes kjæreste datter Katarina. Allerede den 7. oktober 1391 ble Birgitta erklært som HELGEN av p ve Bonifacius IX, og Vadstenaklosteret bli et  ndens arnested for Sverige og et valfartssted av rang, et Nordens MECCA på linje med helligdommen i Nidaros.

Dette som ramme for enakteren "BIRGITTA KOMMER" skrevet av Finn Helgesen.

Birgitta Birgersdatters historie skal ikke berettes her, men vi har grunn til å minnes at hun sammen med sin mann gjorde sin første pilgrimsreise til hellig Olavs grav i 1339. 10 år senere dro hun også til Roma og det var samme året som Kristin Lavransdatter satte livet til i klosteret i Nidaros under pleie av de syke i pest rene. Slik fletter episoder seg sammen, og de seks nonner vi møter

i Väversunda tilhører også generasjonen etter Sigrid Undsets berømte Kristin. De er stridbare, hissige og trassige som henne, men de har som henne hjertet på rette sted, når de stilles på den store prøve.

Så langt rammen og bakgrunnen for enakteren BIRGITTA KOMMER.

Det var et spill, som stilte store krav til sine utøvere, men med br. Ivar Olsb , som instruktør og iscenesetter ble fremføringene, først i  lesund to eller tre ganger i Logesalen, en stor suksess. Deretter fulgte  rsta/Volda, Molde og Kristiansund, og de m tte fulle hus og stor begeistring både for sitt krevende og gode spill.

Kronen på verket for Rebekka-søstrenes opptreden på «DE SKRÅ BREDDER» ble en tur til Norrköping og Vadstena i Sverige med samme fremføring av «BIRGITTA KOMMER» for søstre og brødre i respektive loger og ordenshus.

Middelalderspillet

"Birgitta kommer"

På begynnelsen av 1970 tallet gjorde Rebekkasøstrene i Logene nr. 6 ST. VERONIKA og nr. 34 LIV en stor innsats på «DE SKRÅ BREDDER» ved å sette i scene enakteren «BIRGITTA KOMMER».

Den 23. juli 1373 døde Birgitta Birgersdatter under morgenmessen i Roma, 70 år gammel. Kisten med hennes jordiske levninger ble ført hjem til Sverige, og ankom til Birgittinerordenens kloster i Vadstena den 4. juli 1374. Den selvsamme kiste står i dag i Nonneklosterets aller helligste.

En episode spillet omfatter utspilles på morgenen den 4. juli i Väversunda

Kirke, hvortil sørgetoget med kisten er ventende fra Alvastra Klosterkirke, hvor den har stått natten over. Väversunda ligger 6 km nord for Alvastras berømte cisterniensekloster, og 16 km nord for Väversunda igjen. På stranden ved Vätteren ligger så Birgittas hellige by Vadstena, hvor alteret til mottagelsen når Birgitta kommer.

Et lite følge av kvinner fra Vadstenaklosteret ankom tidlig på morgenen til Väversunda i to kjøretøyer. Deres oppgave var å ved en kort vaktavløsning følge sørgevognen til fots nordover til Herrestad kirke, der abedissen selv med stort følge venter for å lede det egentlige inntoget i Vadstena.

Det lille følge består av en priorinne og fire unge nonner av svensk høyadel og to legsøstre. I ventetiden får de servert sitt morgenbrød i kirkeskibet fra prestens kjøkken vegg i vegg med Väversunda Kirke. Den ene leksøsteren varter opp, mens den andre

vår kollektive huskelapp

Det var daværende OM, Sindre Olsbø, som tok initiativet til SOGA og at den skulle være en trykksak, i motsetning til de håndskrevne utgavene til Loge Ragnvald Mørejarls "Mørejarlen" og Loge Gange Rolvs "Rolvs Runer" som kom ut ved juleleite. Navnet kom av seg selv, kanskje inspirert av den da produktive Stortingsmann Jon Leirfalls første bok "Så seier saga", som på den tiden var et munnhell.

I den første redaksjonen fikk OM med seg brr. Per Lillevold, som også

utformet navnet med Logens segl, Terje Westad og undertegnede, mens brr. Svein Werner Petersen tok seg av annonsene og Eldar Foss distribusjonen. Målsettingen var fire nummer pr. år. De første årene haltet dette, men etter hvert kom man inn i det mønster vi kjenner.

Mange har vært innovert redaksjonen. Uten å forringe noens innsats er det likevel riktig å fremheve brr. Arne Nes, Terje Westad og Arne Aasen. De har dradd lasset, anmodet, bedt og tryglet våre brr. om stoff til SOGA. Mange har

Vadstena slott

bidratt, mange flere kunne ha gjort det. Br. Terje Westad har vært med hele tiden, han er nestoren i arbeidet, han har vært pådriveren, annonsesamleren, pott og panne og har maktet å holde interessen oppe i alle disse årene. Hans innsats, også på dette feltet, for fellesskapet kan vi ikke vurdere tilstrekkelig.

Hjertelig takk til alle.

Jeg har alle nummer av Soga og når jeg blar igjennom disse strømmer minnene på. La meg imidlertid trekke frem:

Br. Lars Hansen var i slutten av 80-årene da vår loge ble instituert. Han var med og stiftet Loge nr. 7 Ragnvald Mørejarl i 1919, Den norske Storloge i 1920 og mange andre loger. Han var VETERANEN. Han besøkte vår loge, ba oss ikke gå i de andre logenes fotspor, som han mente hadde stivnet i et mønster, men gå våre egne veier ut ifra den tid vi var instituert. Imidlertid måtte vi ikke glemme at vi var en loge, bygget på et annet fundament enn den hvilken som helst forening. Det er i våre lokaler møtene skal holdes, hvor etikken skal utdypes og vennskapet skal dyrkes og utvikles.

Våre møter er basert på tradisjoner, hvor byggende innhold er elementært. Med dette i tankene: Er også vi på god vei til å stivne i et mønster? Gir vi våre møter

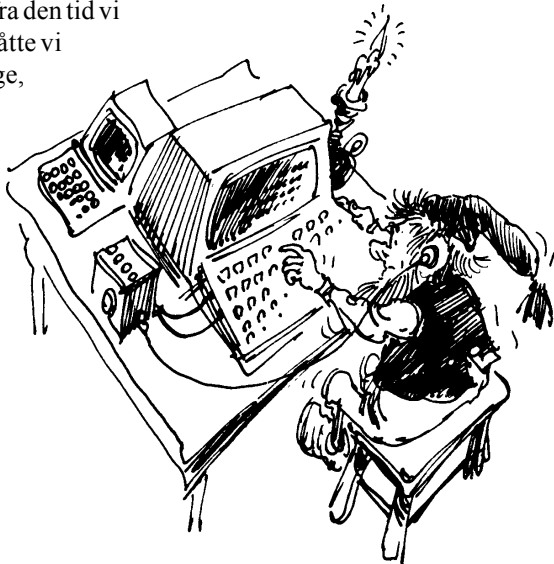
tilstrekkelig innhold til et godt oppmøte? Ligger listen for lavt? Vi må være på vakt mot forflating.

Soga er en av våre tradisjoner. Våre møter skal bygges på formålets tradisjoner. Våre festloger var tradisjoner. De må bli det igjen. Gallakledde middager og jubileer er høydepunkter. Tradisjoner skal ikke bare bevares, de skal også forsvares.

Dette og mye annet minner SOGA oss om.

Men, mine brødre. OM og hans kollegium har ansvaret for programmene og møtene, men de trenger også din og min – vår støtte. Den kan vi gi best ved å delta i møtene, engasjere oss i arbeidet og gi uttrykk for våre meninger i et forum hvor vi alle er likestilte.

Johan Weiberg Gulliksen
EksOM

O helga natt

O helga stund för världen

Då Gudamänniskan till jorden steg ned

För att försona världens brott och synder

För oss han dödens smärta led

Och hoppets stråle går igenom världen

och ljuset skimmrar över land och hav

Folk fall nu neder

och hälsa glatt din frihet

//O Helga natt

Du frälsning åt oss gav//

Ty frälsarn krossat våra tunga bojar

Vår jord är fri, Himlen öppen nu är

Uti en slav Du ser en älskad broder

Och se din ovän ska bli dig så kär

Från Himlen bragte Frälsaren oss friden

För oss han nedsteg i sin stilla grav

Folk fall nu neder

Och hälsa glatt din frihet

O Helga natt

Du frälsning åt oss gav

O Helga natt

Du frälsning åt oss gav

*O Holy Night
O holy night! The stars are brightly shining,
It is the night of the dear Saviour's birth.
Long lay the world in sin and error pining.
Till He appeared and the Spirit felt its worth.
A thrill of hope the weary world rejoices,
For yonder breaks a new and glorious morn.
Fall on your knees! Oh, hear the angel voices!
O night divine, the night when Christ was born;
O night, O holy night, O night divine!
O night, O holy night, O night divine!*

*Led by the light of faith serenely beaming,
With glowing hearts by His cradle we stand.
O'er the world a star is sweetly gleaming,
Now come the wisemen from out of the Orient land.
The King of kings lay thus lowly manger;
In all our trials born to be our friends.
He knows our need, our weakness is no stranger,
Behold your King! Before him lowly bend!
Behold your King! Before him lowly bend!*

*Truly He taught us to love one another,
His law is love and His gospel is peace.
Chains he shall break, for the slave is our brother.
And in his name all oppression shall cease.
Sweet hymns of joy in grateful chorus raise we,
With all our hearts we praise His holy name.
Christ is the Lord! Then ever, ever praise we,
His power and glory ever more proclaim!
His power and glory ever more proclaim!*

EksOMalt

Den evige pådriver br. Terje Westad «spurte» om jeg ville bidra med innlegg i Soga, gjerne under spalten EksOMalt.

Til jul har saga 30 års jubileum, og den første tanke som slo meg, var at er det ikke også 30 år siden selskapslokalene ble pusset opp og utvidet mot vest? Og siden lokalene nok en gang er modne for oppussing, kan jo dette være noe å skrive om.

Etter å ha bladd i hukommelsen er jeg nok kommet til at jeg er 5 år for tidlig ute, men tillater meg å mimre litt.

For brr. som ikke var medlemmer på tidlig 80 tallet, kan jeg nevne at i området hvor blåsalen er i dag, var en leilighet tenkt brukt av den som drev selskapslokalene. Ved å ta denne leiligheten inn i selskapslokalene, ville vi få en ny salong i vestre del med egen inngang som Rebekka-logene kunne bruke til sine symøter. Dermed kunne Vestervegs nomadetilværelse bli slutt og vi kunne få bruke logesalen til våre

ukentlige møter dersom loge Liv byttet møtedag fra torsdag til tirsdag.

Rivingsarbeidene av restauratør-leiligheten startet i februar 1980. Logene utnevnte hver sin dugnadsgeneral som sørget for nok mannskap til hver dugnad. Interessen blant brr. var formidabel og det ble utført ca. 2700 dugnadstimer.

Som i de fleste ombygningsprosjekt var kostnader den store usikkerhet. Uventede ting som måtte gjøres dukket opp, og det var ikke lett å få faste priser fra håndverkerne. Delvis på grunn av disse uventede ting «sprakk» budsjettet, og ekstra kapital måtte hentes inn.

Lokalene var ferdig oppusset til høstterminen 1980, med ny salong, utvidet kjøkken/lager og bl.a. gangbro fra Grimmerhaugen for enklere varetransport. Fra da av har Vesterveg hatt alle sine logemøter i logesalen.

EksOM Svein-Werner Petersen

Juletanker fra br. Kapellan

Kjære Loge-Brødre!

Så står vi atter en gang foran julehøytiden både i familie- og logesammenheng.

Julen er en tid som for mange er stressende og meget travel. Da er det viktig å kunne slakke ned på tempoet og tenke på familie og alle rundt en. Det er ikke alle som har familie og det er en oppgave for oss andre å ta vare på disse menneskene.

Selvfølgelig er det også viktig å ha tanke for det samfunnet vi lever i, og alle ting som vi er utsatt for. Tempoet og presset i samfunnet vi lever i øker hvert år. Terrorutviklingen i verden gjør vår klode vanskeligere å leve på og i tillegg blir mange avgjørelser tatt på feil grunnlag slik at det kan skape flere uønskede situasjoner i vår verden.

Vi som logebrødre må arbeide aktivt for å kunne skape en bedre livssituasjon for alle mennesker.

Jeg vil benytte anledningen til å ønske brødrene med familie en riktig God Jul og et Godt Nyttår!

Br. Knut Berge Eriksen

Viktigst i livet

Et dikt av Randi S. Nielsen

*Vi trenger alle hengivenhet,
all varme andre kan gi.*

*Vi trenger de beste ordene
vi bare kan greie å si*

*Vi trenger alle korrigering,
en veiviser for vår fot
og en stødig hånd å holde i
når livet går oss i mot.*

*Vi trenger alle å bry oss
med andre sitt ve og vel
så ikke Ensomheten
blir eneste gjest hver kveld.*

*Vi trenger alle huske
at eksistensen er kort
og at samhørighet med andre
er viktigst i livet vårt.*

O helga natt

Adams Julsång

O helga natt og historien bak denne nå så velkjente og berømte julesangen.

Diktet som var forløperen til sangen er opprinnelig fransk og het "Cantique de Noel", eller enkelt sagt Julesang. Diktet ble skrevet på oppfordring av en prest i en liten fransk by i året 1847, og oppfordringen gikk til en vinhandler som het Placide Cappeau de Roqemaure. Han var lokalkjent for sine dikt (og mer for det enn sin kirkegang). Cappeau var stolt av forespørselen og på en tur til Paris så og hørte han for seg Lukas og følte seg som vitne til Jesus fødsel i Betlehem. Ved ankomst Paris var diktet ferdig. Han følte da at diktet var så bra at det burde ha en melodi og spurte sin venn Adolphe Charles Adams om hjelp.

Enkelt sagt så ble sangen hjertelig akseptert av kirken og ble en av de mest elskede julesanger i Frankrike, også innen den katolske kirken.

Men så "oppdaget" man innen kirkene at Placide Cappeau var sosialist og Adams var jøde. Sangen ble forbudt av kirken, men det franske folk fortsatte å synge den. En amerikaner ved navn John Sullivan Dwight brakte den til Amerika ca. 10 år senere og brukte den til litt mer enn en julesang. Han benyttet strofen: "Uti en slav du ser en elskad broder, og se din uvenn skal bli deg så kjær" som en del av kampen mot slaveriet i Sydstatene.

På julaften 1906 skjedde det noe meget spesielt i historisk sammenheng:

Reginald Fessenden, en 33 år gammel universitetsprofessor og tidligere kjemisjef for Thomas Edison, gjorde noe som ble inntil da ansett som umulig; Han leste inn juleevangeliet i en mikrofon og dette ble oppfattet av skip og andre eiere av trådløse "radioer" både innen avisverden og private. Etter at han hadde avsluttet opplesningen spilte Fessenden Adams Julsång (O Holy Night) på fiolin. Altså den første sang som ble kringkastet i verden.

Dette er i korthet historien bak en av verdens mest kjente julesanger og her har dere teksten både på engelsk med tre vers og på svensk med to vers.

God jul fra
br. Terje Westad

Mestermøtet

EksOM-møtet på fullmåne-kvelden 28. oktober var på forhånd behørig annonsert i Soga, og fra EksOM-stolen.

Det ble registrert store forventninger til programmet, og en rimelig sunn skepsis til menyen på ettermøtet. Møtet i Logesalen var en verbal og musikalsk høstvandring med «de mange varme farve-symfonier», som vanskelig kan beskrives i ettertid, «Aa, var det enden en konge blandt —, langt mindre jeg i dette enkle —».

De enkelte innslag bidro hver på sin måte til å skildre temaet fra forskjellige vinkler, og var på en elegant måte bundet sammen med kjente og kjære musikkstykker. Resultatet av et solid forarbeid og en andektig fremføring ga oss en stor og uforglemmelig opplevelse, og kanskje et grunnlag for andre og bedre tanker om denne mørke årstiden.

Prologen på ettermøtet fremført på blankpusset Nordlands trompet, denne gang i Vestervegsutførelse, var en praktfull opptakt til den annonserte menyen.

All forhåndsskepsis ble feid tilside, når årgangs og velmodnet tradisjonsmat fra nord kom på bordet, og brødrenes smaksorganer fikk boltre seg i denne delikatessen. Praten rundt bordene stilnet merkbart, og kjøkkenet kunne snart melde om reinskrapa fat.

De få (var det noen?) som startet med suppe, gjør neppe det neste gang! En faglig og frodig vurdering av

råstoffet for måltidet ble gitt fra kompetent hold, og takk til kokkelaget for et veltillaget og velsmakende måltid.

«Ut i naturen» sekvensen var en flott opplevelse. Her ble mangfoldet og storheten i skaperverket presentert på en profesjonell og stemningsfull måte, ledsaget av nydelig musikk, og noen ord til ettertanke. Denne type innslag ser vi frem til å oppleve ved en senere anledning, velkommen tilbake.

En hjertelig takk til dere som arrangerte denne kvelden for oss, med topp karakterer både for innhold og utførelse. Det er god grunn til å glede seg til neste mestermøte!

Takk for en uforglemmelig aften, fra en som heldigvis hadde anledning til å møte frem.

Br. Terje Gjøsund.

Logen nr 141 Dag Hammarskjöld
I.O.O.F.
V. TRÄDGÅRDSGATAN 11 A
111 53 STOCKHOLM

Stockholm 2004-11-28

Bästa vänlogebröder!

Vi bröder i logen 141 Dag Hammarskjöld ser fram emot att den 5-8 maj 2005 åter få träffa er bröder från vår vänloge i Norge.

Vår festkommitté är just i full färd med att iordningställa mötesprogrammet.

För fredagen har vi planerat båtferd, kultur och mat. Lördagen får bli en fri dag i Stockholm för Er tills dess vi möts i vårt Ordenshus på Västra Trädgårdsgatan. Det kommer vara sedvanlig högtidsloge med påföljande bankett och dans till levande musik.

Vår förhoppning är att så många bröder som möjligt kommer för att besöka oss i Stockholm.

*Jag vill också passa på att önska all bröder i logen 82 Vesterveg med familjer en riktig
God Jul och ett Gott nytt år.*

ÖM Sten Viper

Odd Fellow starter sin tredje manns-losje i Ålesund

Bankett og store festligheter går av stabelen lørdag

Dette stykket stod på trykk i Sunnmørsposten 9. november 1972.

Hele toppskiktet i Odd Fellow Stor Loge kommer til Ålesund lørdag 11. november for å delta i de omfattende festligheter som da skal gå av stabelen. Det skal nemlig institueres en ny losje i Ålesund med navnet "Vesterveg". Det er den 82. i landet. Samtidig skal børskommissær Georg Garshol overrekkes veteranjuvelen for 40 års virke i Odd Fellowarbeidet.

Den nye losjen blir byens tredje, og Storsekretær Leif Castberg Voss sier at dette vitner om en helt enestående interesse for Odd Fellow. I forhold til folketallet kommer Ålesund i en særstilling blant byene når det gjelder medlemstall.

Det er også to Rebekka-loger i Ålesund, og Voss sier at det ser faktisk ut til at det er grobunn for en tredje losje også på den kvinnelige side. Dette kan komme med tid og stunder. I Stor Logen, som er den sentrale enhet, har en derfor all grunn til å være stolte av innsatsen i Ålesund, slår Voss fast.

Seremoniellet er første punkt på dagsordenen. Det vil foregå i

Logesalen. Deretter er det bankett og "grand galla" for gjester og verter ved begivenheten. Det er Stor Marsjal Olav Jensen fra Stor Logen som skal stå for seremoniene.

Dessuten kommer Stor Sire Arne Espelund, første deputert Stor Sire Leif Wilh. Tuman, Stor Sekretær Leif Castberg Voss og Stor Skattmester Erik Evjen. Det er innbudt en rekke fremstående gjester. Blant annet håper

Utklipp fra Smp-annonse 9/11 1972 som kunngjorde at br. Georg Garshol skulle få 40 års veteranjuvel kl. 17.00 og Loge nr. 82 Vesterveg skulle institueres kl. 18.00. Og annonsen har like godt med at det er innvielse av de nye Ordenslokalene søndag formiddag.

det som folk meinte var galimathias. Det skulle og vise seg at det heldt hardt mange gonger, men staheit og evna til berre å sjå målet om å få prosjektet på beina.

Eit problem dei hadde var infrastruktur. Bortsett frå ei smal stripe frå Årsund mot Hildre, var bygda veglaus. Sjøtransport var den einaste mulege løysinga. I februar 1916 bestemte dei seg for å kjøpe eigen båt avdi båten frå Søndmøre Dampskipselskap gjekk til byen om kvelden og kom att om morgonen. Om ein skulle utrette noko, måtte byturen vare i tre dagar med to overnattingar. Det hadde dei korkje tid eller råd til. Lutlaget Hildrestrandi vart skipa 19. februar av Brattvåg Kraftverk, Hildre Fiskevegnfabrikk AS og bønder langs strendene på fastlandet. Båten "Sport" vart innkjøpt frå Stordal, slippsett, og sett i rute 2. mars!

I 1915 vart det i Brattvåg starta kraftverk, sildoljefabrikk, fiske-vegnfabrikk, jodfabrikk og guanomølle. Den siste starta i 1913 av Ålesundsfirmaet Fugleberg og Tøsse saman med gründerane av bygda. Nokre få bustadhus var kome opp.

I 1917 sette Fugleberg og Tøsse opp eit stort sjøhus på 5 etasjar. Dei flytta og 2 stimbåtar, 5 selfangstskuter og fleire 40–50 fots fiskebåtar til Brattvåg. Dette var eit kjempemessig framsteg for utviklinga av bygda.

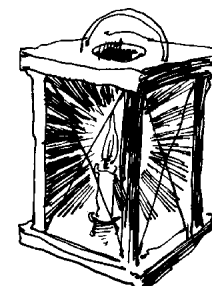
Eit problem for nybygger-samfunnet var at kommuneleiinga, som sjølv sagt besto av hovudsakleg bønder, ikkje hadde særleg sans for industrireisning. Det gjekk difor for seint å utvikle den

gryande industribygda. For å få større fridom og fart i utviklinga, søkte brattvågarane om å bli eigen byggekommune. Det vart dei ved kongeleg resolusjon i 1919. Brattvåg var då den minste i landet. Fordelen med dette var at dei i stor grad fekk hand om utviklinga sjølve, men for dette måtte dei i tillegg til kommuneskatt og betale skatt til bygningskommunen.

Kraftverket fekk lagt telefonlinje frå stasjonen på Hildre til Brattvåg. Første stasjonen var i huset som på folkemunne fekk namnet "Børsen". Der var og eit klasserom for den første skulen. Ringeklokka for telefonen bråka og forstyrte elevane så mykje at klasserommet vart flytta til huset til Ole Skjeltten der kona hans, Josefina, var lærar. Før bygda fekk eigen skule måtte skulebarna frå Brattvåg gå til Alvestad. Vilkalet for å få skule i bygda var at Brattvågarane betalte lærarløn og heldt husvære.

Vi nærmar oss her raskt jubileum for bygda. Kanskje kunne ein i ei seinare utgåve av Soga kome tilbake til meir om bygda.

Br. Rolv Rørhus

Hjertelig
velkommen!
(Red. anm)

Bygda i 1915. Her ser ein meste delen av verksemdene og bustadhusa i bygda.

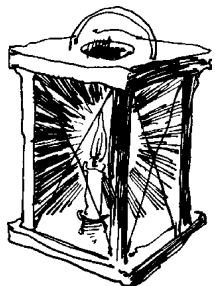
mindre skadar, men inntaksgruba for røret til Vågen Kraftverk var klart.

I oktober 1912 starta dei kraftverket og det elektriske ljoset skein for første gong over lyngrabbane i Vågen. Dei hadde ikkje lagt på latsida, korkje dei som jobba eller dei som planla. I tillegg til alt som fysisk skulle gjerast, hadde dei og fått tak i ny industri. Det var Aalesund Sildolje og Fodermelfabrik,

den vart starta i desember same året. At folk den tida ikkje leit på elektrisk energi, forstår ein av at nemnde sildoljefabrikk måtte byggast så nær kraftverket at pressa kunne drivast med flatreim direkte frå turbinen på kraftverket!

Frå 1912 til 1920 vart det starta ikkje mindre enn 22 bedrifter i bygda, som i 1916 fekk namnet Brattvåg. Vi har ofte undra oss på om det hadde vore muleg å få gjort så mykje på så kort tid i dagens Norge. Det hadde ganske sikkert blitt stoppa av byråkrati og naturverninteresser.

For å få finansiert det heile, måtte foreldra til karane pantsette gardane sine og seie frå seg kåret. Det var ganske dramatisk i dei dagar. Det var omtrent som vi i dag måtte seie frå oss mulegheitene for å få pensjon. På begge sider i familiene hadde dei brør i Amerika som kom med, og hjelte til å finansiere

Bildet er hentet fra faksimile fra Sunnmørsposten etter at Loge Vesterveg var instituert 11. november 1972. Se neste side. Som en ser er det godt oppmøte fra Storlogen, som seg hør og bør ved en slik anledning. Vi drar også kjensel på brr. Ivar Olsbø, Kjell Høegh Krohn og Johan Ratvik.

en at Lars Hansen, som nå er i Bergen, vil komme. Han er blant de få som har 50 års veteranjuvel for sitt virke i Odd Fellow, og har nedlagt et stort og verdifullt arbeid for ordenen i Ålesund.

Oppdraget med å stå for dannelsen av den nye losjen, ble gitt til kinosjef Ivar Olsbø, som er EksOvermester i ordenen i Ålesund, og det er Johan Ratvik som er Overmester og skal stå i spissen for den nye losjen.

Det utadvendte arbeidet som Odd Fellow driver er av sosial og humanitær art, forteller Voss.

Når det gjelder nærmere opplysninger om dette, henviser han til driftsbestyrer Kjell Høegh Krohn, som er distriktsdeputert Stor Sire, og som også er en av krumtappene for institueringen av den nye losjen. (Odd Fellow bruker konsekvent ordet instituere og ikke stifte

om starten av en ny losje.) På det Indre plan har Odd Fellow en opplærende og dannende karakter.

De mannlige losjene i Ålesund har for øvrig alle navn som er knyttet til havet og gir assosiasjoner til farne tider. De to første bærer navnet "Ragnvald Mørejarl" og "Gange Rolv", og den siste vil altså hete "Vesterveg".

Odd Fellow har vel 500 medlemmer i Ålesund.

Se også faksimile på neste side.

I belgen hadde Odd Fellow ordensets store samling i Ålesund. Ordensets øverste leder i Norge, Arne Espeland, var til stede sammen med flere høyere Ordensrepresentanter. Odd Fellows fra hele fylket var også til stede.

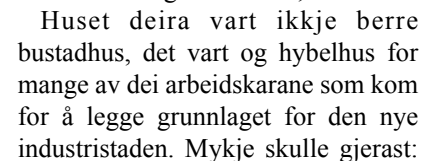
delings sjef Johan Ratvik ble løsjens første leder. Dermed har man fått tre Odd Fellow løsjer og to Rebecca løsjer i Ålesund med til sammen nærmere 300 medlemmer.

Fylkeskonferanse om sosialreformkomitéens innstilling

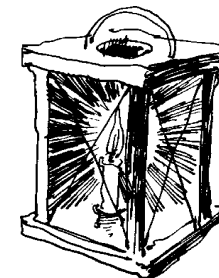
Norske sosialsjefers landslag, Norsk økonomiforbund og Norske kommuners sentralforbund. Mere og Romsdal, arrangerer kommende lørdag en fylkeskonferanse i Molde om sosial

Selv hadde jeg gleden av å arbeide sammen med br. Peder i mer enn 20 år, og vi hadde mang en artig samtale. En annen ivrig Odd Fellow'er i Sunnmørsposten var også avdøde br.

Hilsen
br. Arne Nes

Det vart ein uhorveleg smell og det
fauk stein langt bortover fjorden. Ei
pramme som låg der, slapp unda med

Slik vart Brattvåg til

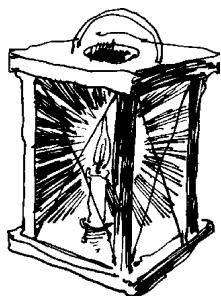

Dette er første bilde ein veit om frå Brattvåg. Her vert grunnmuren til kaia lagt.

I 1911 var det tre karar frå Hildrestranda, Bernt Hildre og brørne Ole og Iver Skjelten, som fann vassforholda i Hildreelva og hamneforholda på Hildre for vanskelege til å drive industri. Bernt Hildre var i høgste grad handikappa. Han var nærast blind og hadde kutta bort tre og

ein halv finger på høgre handa under ein dynamitt-eksplasjon. Bernt og Ole dreiv fiskevegn-fabrikk ved utlaupet av Hildreelva, men var klar over at noko måtte gjerast om det skulle bli levelig framtid for dei. Iver, bror til Ole, var heime frå Amerika, han hadde forelska seg i Anna Hildre og hadde ikkje lyst å reise tilbake til farmarlivet der borte. Dei gifta seg og fekk ei jente, Helga, før dei som dei første, flytta til Brattvåg.

Karane bestemte seg for å sjå på forholda i det som då vart kalla Vågen i Samfjorden. Hamneforholda der var gode og oppe i fjellet låg Synnalsvatnet og Gjersetvatnet. Elvane frå desse vatna rann ut i Årsundet. Vatnet frå desse kunne kanskje utnyttast til eit kraftverk. På

Johan Grimstad og br. Siggen håndterer motorsaga under dugnad hos Ragnfrid Knudsen.

Gullikhar funnet frem piasavaen mens Per Vadseth setter farge på tilværelsen.

Marit Sunde Mjelva, i døra, trengte hjelp til flytting. Johan Grimstad og Olav Aass og noen flere stilte

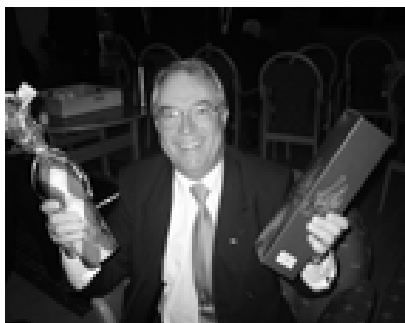

opp. Det er godt å kunne gi ei hand når noen trenger det.

Sist vi hadde besøk av våre svenske venner fra Stockholm var vi på tur til sjøs og er her på besøk i kapellet på Giske

En søndagstur til Trandal kan være en hyggelig opplevelse. Det ble både tur, god mat med drikke til og alle tiders underholdning da br. Arne Nybø samspilte med Kongen av Trandal (Frank Storeide) som virkelig levde seg inn i musikken.

En svenske med vinnerlykke. Br. Gøran Petersson fra vår venneloge i Stockholm, besøkte logen en kveld vi hadde klubbaften og jammen stakk han avgårde med to flotte gevinster.

Vi ønsker deg selvsagt tilbake br. Gøran, selv om det ikke blir på en klubbaften . . .

ukentlig, har anledning til å besøke andre loger. Medlemmene vil få en større kontaktflate ved å treffe ordensbrødre fra andre loger.

I vår region er det Odd Fellowkoret som bringer sammen brødre fra flere loger, alle tre logene har omtrent lik fordeling av medlemmer i koret. Vi møtes ukentlig og synes det gir en god felles følelse både som ordensbrødre og sangerbrødre. Dette setter jeg stor pris på.

Logesøstrene har sine mandagstreff, logebrødrene sine fredagstreff, dette gir et fint samhold blant dem (oss) eldre på tvers av logene.

Med god planlegging vil en kunne utveksle gradsarbeid, felles aktiviteter på en god måte og kan samles om store og små oppgaver (arbeid i logelokalene? m.m.).

Odd Fellowkoret vil kunne flytte sine øvelser til våre lokaler og andre aktiviteter vil bli lettere å få tilpasset.

Dersom dette skal lykkes må ledelsen i de tre logene samarbeide tett, vurdere sin egen loges behov og tilpasse møteplanene. Det må stimuleres til interessante møter for å øke aktiviteten blant medlemmene. En må finne gode ”agn” som interesserer i tiden. Vi må se i øynene at det er mange andre aktiviteter som fanger oppmerksomheten. Skal vår orden trekke i positiv retning bør fokuset være en veksling mellom det å bli underholdt og det å gi underholdning.

La alle få delta i det viktige arbeidet som ligger som grunnlag hos oss, å utvikle mennesket, utvikle innholdet i vår orden, være med å bygge broer.

Dersom dette realiseres tror jeg det vil gi en god stimulans for fremmøte og rekruttering til logene.

Med disse tanker vil jeg ønske brødrene i Vesterveg en riktig god jul og et godt og arbeidsomt nyttår.

Med hilsen i V. K. og S.

Sigurd Dybvik
EksOM i Gange Rolv

Gjallarhornet

Betraktninger fra en EksOM

Tidlig en morgen ringer Soga sin redaktør og inviterer meg til å skrive "En EksOM's betraktninger etter et langt logeliv".

Mange tanker raser gjennom mitt hode, og etter en ordveksling takker jeg for tilbudet.

Som relativt "gammel" i Ordenen, jeg ble innviet i 1971, har jeg opplevd en del. Min logeaktivitet har gitt meg mye, både mentalt og strukturelt. Det er blitt stilt krav og jeg har hatt gleden av å delta i mange aktiviteter.

Da jeg ble tatt opp i logen var

forholdene noe annerledes enn i dag.

Det er i dag vanskeligere for nye medlemmer å disponere tiden til logearbeid ettersom samfunnet krever mer oppfølging av barn til aktiviteter, begge foreldre er oftest yrkesaktive, det stilles større materielle krav, tidsklemma er annerledes.

Vi hadde problemer med tiden før også, jeg var sjøl aktiv i en periode med fjernsynsutbygging. Det var stort salg av TV-apparater som krevde intens servicetjeneste og opplæring av kunder, så døgnet kunne ofte bli for kort.

Potensielle medlemmer har kanskje et større press på flere områder i dag, men det er hele tiden et prioriteringsspørsmål som hele familien må være enig i.

Svært mange av våre nye medlemmer finner seg godt til rette i sin loge, men det må ikke stikkes under stolen at noen føler det blir "litt mye", av forskjellige grunner.

Jeg tror nå det er på tide å vurdere en endring av møtehyppigheten. Kan møte hver fjortende dag være en løsning? Nå er det bare noen av "bylogene" som holder ukentlige møter. Dersom en innfører fjortendaglige møter vil presset bli mindre. De som ønsker å møte

Innsamling for SOS Barnebyer. Johan Ratvik, Hugo Stenseth og Asbjørn Hoel hadde fått tildelt plass utenfor OBS-Bbygg i Breivika.

Arnfinn Hoseth, Kari Mette Abusland og Jarle Brandtzæg møttes på Moa.

Bjørn Holstad hadde ansvaret for tømming av bøsser og opptelling av penger.

Insp: EOM Johan Ratvik
OM takket EOM'ene for at de tar på seg ansvaret for dette møtet og synes det var avslappende og godt å sitte i salen.

Sekretær referert nummererte sirkulære nr. 9B MINIATYRER. Alle brr. med juveler kan gjennom sekretær bestille miniatyrjuvel.

EOM-ene fra de 4 "stolene" brukte høsten som tema for kveldens program, ledsaget av musikalske innslag.

38 brr. tilstede.

Torsdag 4. november

Loge Vesterveg var arrangør for Minneloge.

Lørdag 13. november

Årsfest.

Onsdag 17. november

Fellesmøte i regi av Loge nr. 46 Frender.

Torsdag 25. november

OM ønsket velkommen til dette spesielle minnemøte over br. Arne Seljeflot.

Liste over embetsmenn referert og forfall notert.

UM leste Arne Seljeflot's vita.

OM leste så minneord over vår avdøde br. Arne Seljeflot og minte om at det var meningen at br. Arne nettopp i dag skulle holde foredrag om Per Sivle.

EOM Arne Nes sang "Den fyrste song eg høyra fekk" av Per Sivle, ledsaget av fungerende organist Reidar Helgesen.

49 brr. tilstede.

En søndagstur til Hægstad gård på Hellesylt, september 2002.

Oddvin Parr fremførte Peer Gynt sammen med sin kone. Mektige treskjæringer fra Peer Gynts historie fikk vi også se.

Til venstre har br. Are Homlong klatret opp på bordet og forteller hva vi ser fra Ljøen.

LOGENS LOGGBOK

v/ Roe Holen, sekr

Torsdag 21. oktober

OM ønsket velkommen og gledet seg til kveldens møte med så mange brr. tilstede og til kveldens klubbaften med krabbe.

Br. Terje Westad meldte at Soga blir utlevert på ettermøte.

Br. Ola Skrondal refererte fra Kriesenteret, det er satt opp en prioriteringsliste over arbeidsoppgaver.

EOM Arne Nes minte om neste møte som er et EOM-møte.

Br. Knut Rogne ønsket å dele "Kom og lytt til lyset" en vise med tekst og utførelse av Erik Bye. Visen har et gjennomgående positivt innhold og var en meget fin avslutning på vårt møte inne i logesalen.

45 brr. tilstede.

Torsdag 28. oktober

Fungerende OM ønsket velkommen til høstens EOM-møte. Et møte EOM'ene gleder seg til hver gang. I dag blir det et spesielt program inne og et spesielt måltid ute med "Gammel sei".

Følgende EOM fungerte:

Som EOM: EOM Arne Nes

OM: EOM Olav Aass

UM: EOM Arvid Brevik

Kass: EOM Svein Werner Pettersen

CM: EOM Per Storhaug

Kap: EOM Jermund Veggund

Sirius Møre. Vaffelbua i det nye kreftbygget ble satt i drift og høytidlig åpnet ved en tilstelling 21. april 2004. Overlege Olbjørn Klepp takket for initiativet og ønsket Odd Fellow velkommen og gledet seg på pasienter og pårørendes vegne over dette fine tilbudet.

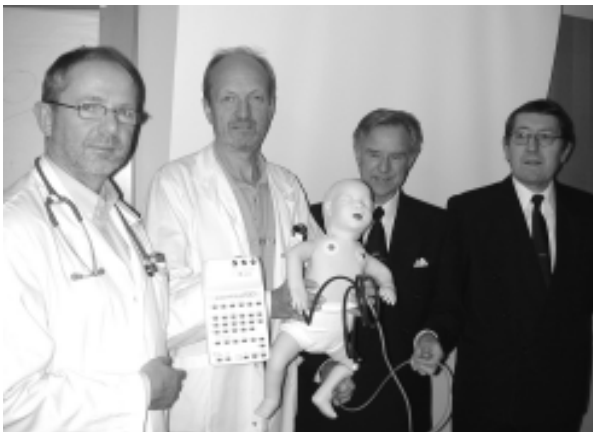
Terje Westad, Else Kipperberg, Roe Holen, Unni Pedersen og Olav Aass tok første vakta.

Barneavdelingen på Sykehuset fikk overrakt en meget avansert treningsdukke.

Overlege Ove Økland var meget glad og takket for gaven.

OM Arne Nes og br. Roe Holen overrakte gaven fra Logen.

Overmester Arne Nes og EksOvermester Per Storhaug besøkte Logen nr. 141 Dag Hammarskjöld under Logen Dag Hammarskjölds 40 års jubileum 15. mars 2003. De hadde med seg et vikingskip i keramikk, laget av Knut Skogheim fra Hellevik i Sogn, som jubileumsgave fra Loge nr. 82 Vesterveg. Her et bilde fra overrekkelsen i den store logesalen i Stockholm. Overmester Sten Viper takket for gaven.

Det er ikkje bra om loge Vesterveg skal kome i det uføre, som det blei i 1981.

No er vi komne langt ut i året 2004, vi nærmar oss jula, tida går so alt for fort, det er so mange ugjorte ting eg skulle ha gjort, men tida fer ifrå meg. Brødre, har de tenkt å gjere noko i dag, so gjer det idag, imorgon kan det vere for seint.

Eg vil med dette innlegget oppmode brødrene til å seie ja til verv og andre ting du blir spurt om vedrørende arbeide i logen. Du vert ikkje løna med pengar, men med godt samvet og velvere.

Torsdag 4.11 var det minneloge. Mange år rausa forbi meg. Eg kan ikkje gløyme br. Per Flølo, som var min fadder, han for frå oss so alt for tidleg. Vi vart gode kameratar i forsvarret, og på eit messemøte på Værnes flystasjon spurde han meg om eg kunne tenkje meg å bli med i ein

Odd Fellow loge. Eg vart litt betenkt, og sa at eg ville tenkje over det. To år seinare vart det til det at eg takka ja. Det har eg ikkje angra på eit einaste minutt.

Mitt syn på logearbeidet er heilt sikkert ikkje det same som dykk andre brødre, men slik skal det vere. Vi må ha kvar vår meining med logen, og det arbeide vi gjer, då vert det eit heilheiteleg logearbeid. Vi må ikkje bli styrt av lover og formaningar av andre enn oss sjølv og vår herre.

I logen kan og må du seie di eiga meining, det er fyrst då vi får ei heilheiteleg meining med det meste, både på møta våre og i det dagelege liv.

Helsing i V. K. og S.

Br. Reidar Helgesen

Eit logemøte sett ovanteifrå

Det er ikkje meint å sjå logemøte so feseleg langt ovante, berre om lag 3.5 meter over golvet i logesalen.

Det er her musikk og lysdirigering foregår.

Oppå ”lemmen” der har eg for det meste vore, saman med lysmeisteren, eg har sjølv vore lysmeister i ei ykt. Vi to, på ”lemmen”, har eit friare spelerom enn dykk andre, som sit nede i logesalen, vi kan strekke på beina og på det meste gjere ting som ikkje er høvelege nede i logesalen. Men det er ein liten hemsko for oss to her oppe. Heilt til no for litt

sidan, har vi hatt problem med å høyre kva som blir sagt i logesalen. Spesielt når ein eller anna i salen, seier noko. No har vi fått ein høgtalar som vi kan lydsette etter eige ynskje, dette medfører at vi er meir med i logemøta.

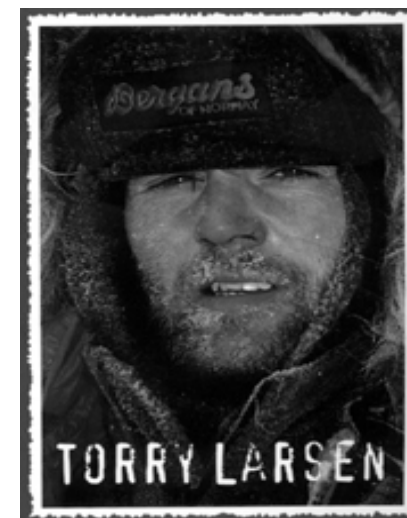
Eg har inga innvending mot å vere på ”lemmen”, men vi blir litt på avvegs, frå logemøta. No er eg på nytt vikarierende organist, og ser ikkje at det er peika ut noko nytt emne til organist, dette bør noverande kolegium sjå seg rundt etter. Kjell Harsvik og undertekna ”varer ikkje evig”, men det gjer loge Vesterveg.

Astrid Gunhild Stavseng vant stilkonkurransen om FN og fikk tur til Amerika i premie. Loge Vesterveg hadde ansvaret for gjennomføringen av konkurransen som ble holdt blant elever fra Spjelkavik v.g. skole. Br. Jermund Vegsund var leder for opplegget som gikk i regi av Distriktsrådet.

Torry Larsen kom på besøk en kveld og fortalte om kalde opplevelser i forbindelse med at han og kameraten Rune Gjeldnes krysset pol-isen fra Sovjet til Canada på ski.

De brukte 109 dager på turen.

Sosial utadrettet virksomhet

(Faksimile fra Nytti Uka)

225.000 kroner fra Odd Fellow til barneavdelinga på Sentralsjukehuset

Søndag fikk barneavdelinga ved Sentralsjukehuset overrakt en sjekk på intet mindre enn 225.000 kroner. Det var 100 års jubilaranten Odd Fellow, nærmere bestemt i Ålesund, som med glede ga bort pengene, som skal gå til innkjøp av en pustemaskin for astmatikere.

På bildet er det (fra v.) Odd Fellows Jermund Vegsund og Grethe Heggbon Ratvik som overleverer sjekken til spesialsjukepleier Randi Falkevik og avdelingsoverlege Anders Alme. (Tekst og foto: Sigurd Knudsen).

tekniske "innretninger" som fallekniv, lommelykt, lastebilar m.m.

Då vi var 6-7 år fekk bror min og eg nye ski i julegåve. Bror min fekk ski av hickory og mine var laga av bøk. Kjøpeski var sjeldan i Geiranger. Med desse nye skiene vart grunnlaget for vår interesse for skisport lagt.

Far hadde vore i byen og kjøpt skiene der. Eg trur det var hos P. D. Stafseth. Der hadde far jobba i unge år.

Disse skiene vart nytta både til tur, til langrenn og til hopp og slalom. Dei held i mange år.

1. juledag måtte vi borna halde oss heime. Etterkvart lempa dei litt på dette, slik at vi utpå ettermiddag/tidleg kveld 1. juledag fekk lov til å vitje slektningane våre på Gjørva.

3. juledag var det juletreffest på ungdomshuset med matservering i peisestova og gang rundt juletreet i storsalen.

5. juledag var det dansefest same stad. Det var stor stas å kunne få gå på dansefesten første jula etter at vi var konfirmert. Men det vart vel berre denne eine jula at eg kunne bruke konfirmasjonsdressen min. Eg hadde utsett ein del av voksteren til etter konfirmasjonen.

Så var det juleselskapa. På mi morsside var det store familiar. Heime hos oss måtte vi dele juleselskapet i to. Sjølve var vi i selskap hos onkel og tante på Gjørva og på Hole. Det er 4 km opp til Hole, og vi måtte oftast gå på dårleg brøytta veg. Austavind og snøfokk (renjedreve) er ein vel kjend med i Geiranger. Det var gardbrukarane som

hadde jobben med å brøyte vegen, to hestar drog treplogen.

Av praktiske grunnar var det sjeldan vi var i juleselskap hos slektningar på Homlong. Austavind og fonnfare var ikkje uvanleg midtvinters. Bilvegen til Homlong vart først bygd på 50-talet, men nesten kvar vinter blir vegen i perioder stengt av Fannanesfonna.

Mange held på den gamle tradisjonen med juleselskap i eller etter jul.

Jula varte til 13. januar–20. dag jul. Då var det basar på bedehuset eller på ungdomshuset til inntekt for sanitetslaget. Då var jula definitivt over.

Br. Are Homlong.

Juleførebuing i ei vinterisolert fjordbygd

Geirangersamfunnet var i min barndom gjennom ei brytningstid på fleire måtar. Naturalhushaldet var der i stor mon, men pengehushaldet var og på veg inn. Det har blitt sagt at ein i Geiranger kom relativt godt gjennom ”dei harde 30-åra” takka vere reiselivet. Reiselivet ga kontanter til mange i bygda ikkje berre til hotellfamiliane, men også til gardbrukaren og vegarbeidaren.

Disse var sjåførar på bilane som då stort sett hadde tatt over transporten av turistar til Flydaljuvet, Kvandalsfossen og til Djupvasshytta. I tillegg var dei medeigarar i bilane, og laget som bilen høyrde til ga også utbytte. Hesteskysen hadde rådd grunnen åleine frå 1889 då vegen over fjellet til Grotli var ferdig. Denne vegen var som kjent bygd som kjerreveg.

Far min var vegvaktar på riksvegen over Geirangerfjellet frå tidleg på 30-talet og hadde si faste årsløn etter kvart. I tillegg køyrde han turistar i helgane og elles på dei store turisdagane. Mor var som dei fleste mødrene i bygda heimeverande.

I dette lokalsamfunnet hadde vi ungane det godt. Vi hadde naturen rundt oss som leikeplass. På hausten når røyskatten og ekorn hadde fått vinterpels sette vi opp folder. Foldene la vi under hellerar og til dels langt opp i fjellsida. Vi visste vel kvar vi ikkje kunne gå på grunn

av fonnføre. Vi måtte ha hjelp frå dei vaksne til å få dyra og til å stelle skinna. Rundt juletider selde vi skinna til han Hole-Tore. Han dreiv med litt skinnhandel i bygda.

Men seinast lillejulafta skulle alle folder slåast ned. Dyra skulle få fred i julehøgtida. Då var det oftast å vasse i tjukk laussnø. Men foldene vart tatt ned utan unntak.

Mor hadde ein bror på garden Gjørva (bortanfor campingplassen). Dei hadde planta ein del gran oppe i Gjörvaberget. Det er området frå Norsk Fjordsenter og mot Flydalsnaken. Bror min og eg fekk i mange år hogge juletre der. Det var ein jobb vi ikkje sa nei-takk til.

Då våre born var små fekk vi hogge juletre i Alvika hos Solveig og Egil Alvik i Alvika. Ein tradisjon vi sette pris på både born og vi vaksne.

Vår julemat var tradisjonell med fåreribbe (julaftasteik på geir-angersk) og spekekjøtt. Dei fleste i Geiranger røykte fåreribba litt etter at den hadde lagt i salt 3-5 døgn. Også spekekjøttet vart røykt. Til juleribba var det poteter, kålstuing og/eller kårabistuing. Desserten vår var hermetiske plommer og pærer (hermetisert heime naturlegvis) og med god kremfløyte.

Julegåvene var vel ikkje så spanande sett med dagens auge. Vi hadde ei tante i Bergen og frå henne fekk vi ulike

Sier du ja til en oppgave i Logen?

I grunnen burde ikke dette være en spørresetning men et klart uttrykk for at du sier bare ja om du blir spurt.

Logens liv er et liv i stadig forandring. Annethvert år skal en bytte ut ”gamle traverser” og la nye brødre få slippe til. Å ta imot et valg i Logen er en fin måte å lære mer om Logen og Ordenen. Det er først når en deltar i ”Logens indre liv” at en får se dybden i ritualene og den fantastiske viten de må ha hatt de som stiftet vår Orden.

De forstod også at utvelgelse av ledende embedsmenn ikke var noen automatisk sak, vel vitende om at ikke alle passer til alt, men de fleste egner seg til noe. Derfor vies dette arbeidet stor oppmerksomhet i Logen og Ordenen.

Men det kreves noe av den som skal føre Ordenen og tradisjonene videre.

Derfor er det i tillit til at akkurat DU kan bidra med noe positivt at du får spørsmål om å ta på deg et verv i Logen. Vær oppmerksom på at ikke alle spørres. Når akkurat du spørres om en konkret oppgave så er det nøye vurdert, og en bredt sammensatt nemnd har funnet at du vil være et riktig valg til den oppgaven du nå blir bedt om å utføre - noen har tenkt på akkurat deg.

Og dette, kjære bror, er en solid tillitserklæring.

Husk på dette i ukene som kommer og forbered deg også på at tar du del så ta det helt, ikke stykkevis og delt!

Med broderlig hilsen i V. K. og S.

Arne Nes
EksOM

Dear Godparents Love na 62
 Vesterveg,
 I thank you for all the
 things you've done for me
 throughout the year.
 May God bless you.
 I wish you Merry
 Christmas and a happy
 new year.
 From your
 Godchild
 Joanita Tetteh

Jenta vår er snart voksen

Joanita er nå blitt 14 og et halvt år gammel og er, som dere ser, ei flott jente. Vi hører at hun gjør det godt på skolen og er flink i praktisk arbeid. Vesterveg har gleden av å ha ansvaret for henne til hun fyller 18 år. Da skal hun stå på egne ben, ifølge retningslinjene fra SOS Barnebyer.

Dette betyr at vi snart er uten SOS-barn hvis vi ikke etablerer et nytt forhold.

Et nytt barn, i San Vicente, burde vel være et mål for Vesterveg og da bør vi sende en slik søknad straks.

Vi sender tanken videre til kollegiet.

gammelt koselig hus, akkurat slik du har i fantasien når det gjelder jul. Man får nesten tårer i øynene av å se hvordan barna venter spent på det store som skal feires denne dagen.

Der var dekket til formiddags festmåltid med lutafisk og lefse slik gammel tradisjon var der på garden. En virkelig fin start på høytiden

Så var det bare å sette nesa opp i lia igjen. Men det var ikke bare enkelt. Her oppe var det snødd 50 cm bare på noen timer. Men vi kom oss opp, og til en godt oppvarmet hytte.

Julen ble ringt inn og sølvguttene sang Glade jul. Litt vemodig å høre julesanger her oppe i fjellet og tankene flyr om hvordan våre nærmeste har det mon tro?

Ribba var under dampen og lukten av ribbe og bjørkaved er bare utrolig god, og julen kunne virkelig begynne.

Utpå kvelden tok jeg meg en tur ut for å se på været. Det hadde sluttet å snø. Det lyste klart fra en himmel full av stjerner, det er utrolig hvor godt vi ser himmelen i mørket.

Da så jeg en satellitt som for over himmelen og blandet seg med stjernene. Det var så stille, ikke en lyd å høre.

Nissene satt på trammen og holdt hverandre i hånden. Så hører jeg julesang og lys som beveger seg nede i dalen. Det er sikkert bonden som er ute og henter ved tenker jeg.

Utpå kvelden hørte vi noen rare lyder bak skapet. Jeg spratt opp, men så ikke noe. Men inne i veggen hørte vi musa som styrte på. Jeg tror de feiret jul de også...!

Jeg ønsker alle Brødre med familie en riktig god jul og godt nytt år...

GODJUL

Br. Arve Fjærli

En annerledes jul

En liten julehilsen
fra bror Arve Fjærli

Det jeg skal fortelle er en
juleopplevelse fra 2001.

Vi hadde planer om å feire jul på hytta
i Valldalen dette året. Det krever mange
forberedelser og vi pakker og reiser lille
julaften. Et fantastisk vær og litt
spenning i magen på hvordan dette
ville gå. Vi kjører gjennom et MOA-
område med fullt julekaos på vei mot
stillhet og julefred.

Turen innover gikk greit og bilen
fungerte som den skulle. Jeg tror vi
hadde med oss det vi trengte, både
lutafisk og ribbe med det som skal til.
Snøen var kommet litt ned i lia. Og kaldt
var det. Turen opp bakkane til hytta
gikk greit. En firhjulstrekker greide det

bra, og ho
mor holdt for
øynene når det tok på
som verst. Vi lastet ut av bilen
og gikk inn i hytta som da var iskald.
Frostrøyken sto ut av munnen på oss
Her var det bare å fyre opp i en fei. Få inn
alt og lukke dørene.

Vi fyrte hardt utover kvelden og det
ble varmt og godt i hytta. Vi tente
stearinlys og pyntet til julaften, ute som
inne. Nysnøen dalte ned fra himmelen
det var nydelig stille. Bare en liten lyd
her og der langt i det fjerne.

Julaften kom med tidlig og god frokost
og det var varmt i hytta. Ute hadde det
snødd hele natten. Det var som et
eventyr.

Vi var blitt invitert på julevisitt til
gards på Alstadsætra først på dagen.
Her var en av mine kolleger og feiret
jul.

Men først måtte vi hente vann på
bensinstasjonen 2 mil av gårde, for
vannet var avstengt om vinteren.

Vel framme på Alstadsætra var det liv
og røre og god julestemning. Der var
besteforeldre og nybakte foreldre i et

SOS Barnebyer

Det er opprettet to SOS-barnebyer i
Ghana. Den første ble åpnet i 1971 i
industribyen Tema, som ligger sør for
Accra.

Den andre barnebyen ble opprettet i
1990 i Asiakwa, som ligger 100 km nord
for Accra. Det er i denne barnebyen vår
Juanita bor. Barnebyen inneholder 8
familiehus som er bygd i lokal stil i
åssiden til Asiakwa.

I begge barnebyene er det helsesenter
som også benyttes av den lokale
befolkning. Byene har også barne- og
ungdomsskole som benyttes av
lokalbefolkningen.

Begge de to barnebyene har
medisinsk senter som til sammen
behandler 2000 pasienter pr. år.

Som en ser er det et stort arbeid SOS
Barnebyer utfører i Ghana. Men det er
ikke bare der at SOS Barnebyer er aktive.
De finnes over hele verden og det vi i
neste omgang er opptatt av er selvsagt

San Vicente i El Salvador, Odd Fellows
egen by.

Minner

Som formann i Ålesund Broderforening av IOOF, og som første OM i Loge nr. 82 Vesterveg har jeg mange gode minner fra en tid i mitt logeliv jeg nødig ville vært foruten. Det var en tid med kreativ tenkning og handling i samarbeid med brr. som jeg har båret med meg siden. Målsettingen var klar - et nytt arnested for arbeid i det GODES TJENESTE skulle bygges opp etter initiativ fra våre moderloger Nr. 7 Ragnvald Mørejarlog nr. 23 GangeRolv, og vi hadde god støtte fra begge når vi fra tid til annen hadde behov for bistand.

La meg først nevne litt fra startfasen. Høsten 1971 ble det avholdt fellesmøte mellom våre moderloger i regi av Ragnvald Mørejarl i ordenslokalene i Ålesund og kveldens foredragsholder var SS Arne Espelund. Det var et særdeles inspirerende og kreativt ordensforedrag. Som sekretær for Loge nr. 7 Ragnvald Mørejarl fikk jeg anledning til å skrive et fyldig referat, som jeg fra tid til annen har gått tilbake til og sett på med nostalgiske øyne i ordenssammenheng. Dette i tillegg til hva møteprotokollen ble til del.

Vår kjære br. Ivar Olsbø var på forhånd utpekt til å sette det hele i gang, og før kvelden var omme hadde han sikret seg noen medspillere (de som senere ble

Loge nr. 82 Vestervegs chartermedlemmersammen med ham). Dermed var arbeidet startet opp - frøet var lagt. Innbydelse til å være med å etablere en tredje Loge av IOOF i Ålesund ble sendt til alle ordensbrødre i Ålesund.

Dette endte opp med at 9 brødre fra hver av logene gikk inn som faste medlemmer i Ålesund Broderforening, som ble Broderforeningens navn. Det ble gitt en bred orientering om oppgaver og målsetting i det videre arbeid. Nødvendig beslutning ble tatt av møtet for innkalling til konstituerende møte for valg m.m. Før årsskiftet 1971/72 var således det formelle grunnlaget lagt for videre arbeid med sikte på institusjonering av nok en Odd Fellow Loge i Ålesund.

I Broderforeningen ble det arbeidet intenst og målbevisst for å legge forholdene til rette, slik at en ny Loge

He du haurt...

Her har vi fanget inn br. Hans Lervåg, sikkert etter at han har servert ferdig en av sine utallige historier som han alltid startet med; HE DU HAURT...

Br. Hans var en muntrasjonsråd av de sjeldne. Det var ikke en gang vi havna ved samme bord uten at han hadde ei historie på lager. Og en ting til; Han hadde ikke behov for å fortelle omigjen, han formelig boblet over av fortellerglede og sans for poeng som satt.

Soga hadde gleden av å bringe mange historier fra Hans sin munn under vignetten He du haurt...

Sommermøtet ble holdt i Ytterlandstova i Borgundgavlen i 2002.

Br. Reidar Helgesen var i en årrekke Sogas faste fotograf og vi har brakt mange bilder fra hans hånd.

Bordets gleder. Tradisjon er viktig i Vesterveg. Menyen på klubbafte er krabbeskjell av fineste kvalitet på høsten og fersk torsk når en kan hente den i Borgundfjorden.

sikkert. Like sikkert er det at de var særdeles vel-smakende. Særlig med br. Arne Hofseths hjemmelagede majones til. 100 krabbeskall var innkjøpt, og ved måltidets slutt var det bare syv igjen. Disse ble auksjonert bort seinere på kvelden. Det ambulerende skjenkeløyvet gjorde også sitt – både for ganefryden og for stemningen som etter hvert ble meget god.

Etter brodermåltidet benket brødrene seg i salongen, og årsalget kunne starte. 6.150 blanke kroner talte vi opp etterpå. Bortimot 50 gevinster ble trukket, og siden komiteen ennå ikke har mottatt noen klager, må vi gå ut fra at alle er fornøyd med trekningene.

Jeg innledet dette lille referatet med at det var godt frammøte. Men husk – 52 brødre er ikke mer enn ca 50% av medlemmene, så vi har fortsatt mye å strekke oss etter!

Med hilsen i V. K. og S.

Kåre Furnes
UM

kunne etableres snarest mulig, og jeg må, som formann i Broderforeningen få lov å si at det var en sann glede og fryd å stå i spissen for denne. 100% fremmøte var det vanlige, og vi holdt våre møter på ymse steder, da det var vanskelig den gang å finne plass i KW gt. 25. På styret hvilte nok det største ansvaret, og der hadde vi et særdeles godt samarbeid, det var kreativt og lystbetont for ikke å si glødende og interessant å få være med i dette arbeidet. Medlemstallet skulle bygges opp med nye brødre som ble innviet i våre moderloger. Dette var også av budsjettmessige grunner nødvendig. Ved instituering av Logen nr. 82 Vesterveg var vi 32 brødre hvorav 5 var innviet etter initiativ av brødre i Broderforeningen.

Forøvrig var det mange detaljer som skulle falle på plass og i den sammenheng minnes jeg med stor og dypfølt glede

den innsats som våre hustruer bidrog med. De skjenket oss mange fine ting, som vi bruker i alle våre logemøter.

Som takk for denne innsats ble våre hustruer innbudt til vårt første møte etter institueringen, som var et festlogemøte til ære for dem, slik at Logens brødre på en formell måte kunne bære frem sine takksigelsen for gaver og innsats.

La meg så avslutningsvis få lov å gratulere vårt lille, men innholdsrike blad SOGA med 30 års markeringen. Det har vært gjort, og det gjøres fortsatt en stor innsats av SOGA-komiteen. Hold frem, som dere stemmer, lykke til i det videre arbeid.

Hilsen

Johan Ratvik
EksOM

Det å bli valgt ut som Årets Nisse blandt Loge Vestervegs medlemmer er ikke alle forunt. Det krever spesielle kvaliteter og jobben med å fenne den eller de rette kandidater er ikke enkel. Juryens valg er enstemmig og udiskutabel.

Denne karen er trottig på møtene og vokter seg og andre vel. Verdensvant og reisevant, engasjert og energisk. Har tatt seg av det høytidelige når det trengtes, og har gjort en spesiell jobb når det gjelder størrelsen på "noe". Godt voksen kar.

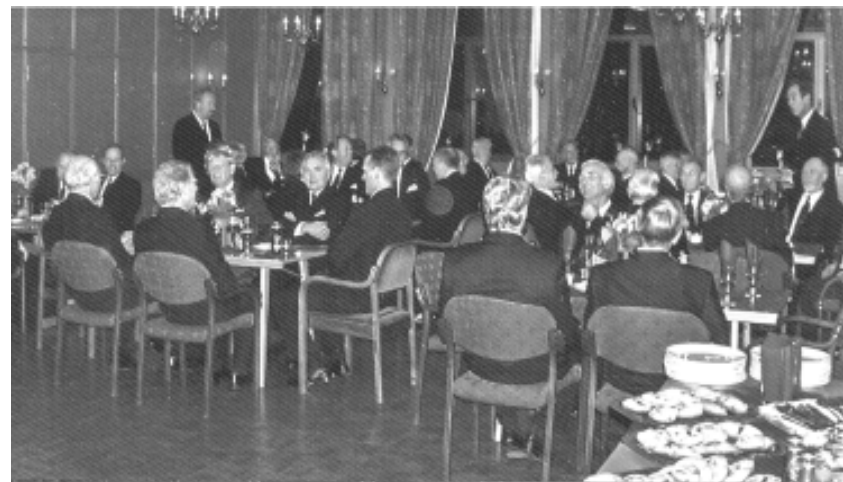
Konkurransen er:

Hvem er årets nisse nr. 1?

Svaret må leveres på signert serviett og leveres innen kl. 2330 den samme kveld som årets julemøte går av stabelen. Avgjørelsen og rekkefølgen av vinnere tilligger SAoga-komiteen og blir bekjentgjort umiddelbart.

Premiering er en selvfølge! Lykke til og god jul!

Klubbaften i Vesterveg

Få møter i Vesterveg samler så mange brødre som en real klubbaften. Det er vel bare julemøtene våre som kan skilte med lignende frammøteprosent. Høstens klubbaften fant som kjent sted den 21. oktober, og 52 brødre hadde

funnet fram svartedressene sine. På vanlig måte hadde vi først et kort møte inne i logesalen. Menyen ved det etterfølgende brodermåltidet var den samme som den har vært ved alle klubbaftener om høsten som jeg kan

huske - krabbe. Hvor krabbene ble fanget vet jeg ikke, men at de ble håndrensket i Langevågen er

Loddgjengen i gang med opplegget for fordeling av farger. Alltid en kilde til stadig forvirring og megen latter . . .

Litt om engelske låneord

Du vet kanskje at det engelske ordet score kommer fra det norske å skåre (et mål). Dette har sitt utspring i å skjære et skar. (i ett eller annet).

Det var vikingene som brakte dette til England for 1000 år siden og som nå kalles engelske låneord i likhet med way og house m.fl. Det var direktør i Norsk Språkråd, Sylfest Lomheim, som sa dette til en intervjuer i radioen forleden.

Selv kan jeg legge til tun (= gårds plass), som på engelsk er blitt town og ton. F.eks. Washington = vaskeplassen/kanskje vannposten. George med dette navnet kom fra York = Jorvik som Eirik Blodøks grunnla.

Den vanligste definisjonen på Odd Fellow er at det engelske ordet Odd betyr underlig, pussig, snål og Fellow står for fyr i betydningen person. Dette med sin felles kledning på vandring til sine lukkede møter ga selvsagt spekulasjoner om at de var noen snodige fyrer/karer.

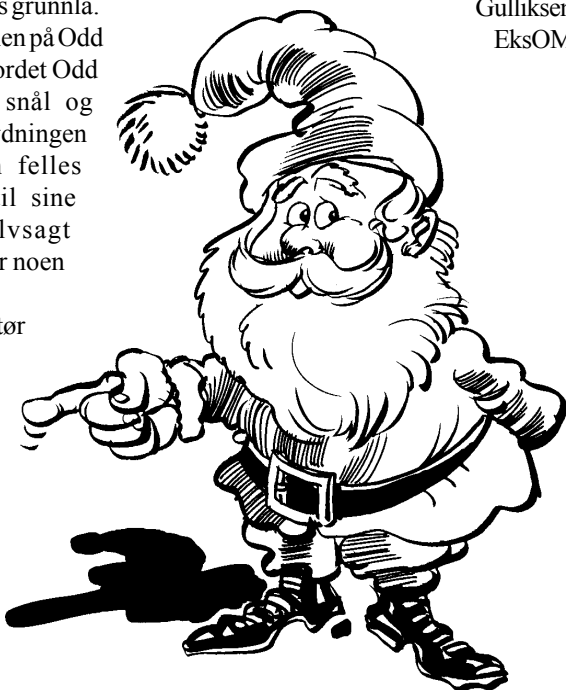
Men, tilbake til direktør Sylfest Lomheim, som i et tilsvarende svar til intervjueren sa: Du som er fra Odda vet at Odda betyr landtung/odden, dvs. noe som står for seg selv. (Kfr. Slinningsodden). Du har det samme i et tall som ikke er partall, altså et oddetall – et ikke delelig tall.

Det norske ordet felag, som betyr sameie eller fellesskap er blitt til fellow på engelsk. Her er to gamle norske ord som er blitt til navnet på en stor organisasjon, Odd Fellow, som betyr et fellesskap for selvstendige stående personer – ikke par.

Her må vi huske at dette var loger bare for menn, skal vi trekke en slutning av dette må det f.eks. bli et fellesskap for menn/herreloge.

En ny definisjon for meg – kanskje for deg også?

Johan Weiberg
Gulliksen
EksOM

Det å bli valgt ut som Årets Nisse blandt Loge Vestervegs medlemmer er ikke alle forunt. Det krever spesielle kvaliteter og jobben med å fenne den eller de rette kandidater er ikke enkel. Juryens valg er enstemmig og udiskutabel

Denne karen er trottig og vokter oss for andre. Lakonisk selv etter det brutale bransjeskiftet han har utsatt seg for. Høytidelig når det trengs, og det gjør det av og til. Har gjort en spesiell jobb bra. Godt voksen kar.

Konkurransen er:

Hvem er årets nisse nr. 2?

Svaret må leveres på signert serviett og leveres innen kl. 2330 den samme kveld som årets julemøte går av stabelen. Avgjørelsen og rekkefølgen av vinnere tilligger SAoga-komiteen og blir bekjentgjort umiddelbart. Premiering er en selvfølge! Lykke til og god jul!

Minneord

Br. Arne Seljeflot

Bror Arne vart født 15. januar 1931 i Oaldsbygda. Familien dreiv garden Seljeflot og Arne hadde ein god familie og eit godt bygdamiljø i sin oppvekst. I 1948 selde dei garden Seljeflot og kjøpte seg ny gard på Eikrem i Sula.

Arne var sterk både fysisk og psykisk, og han var tidleg klår over at han skulle skaffe seg utdanning. Ingeniøreksamen tok han ved Skiensfjordens Tekniske Fagskole. Arne var foretaksøkonom frå Norges Handelshøgskole Kursvirksomhet.

Han kom tidleg i arbeid ved Møller & Stokke (seinare Stokke Fabrikker AS) i Spjelkavik. Her var han produksjonssjef i mange år. Seinare var han soussjef ved Stokke Eiendom AS.

Arne var og engasjert av Georg Stokke i firmaet

Industrimineraler AS i Røbbervika.

Arne hadde i mange år tillitsverv i ingeniørorganisasjonen NITO. Han var leiar i avdelinga her på Sunnmøre og var og medlem i landsstyret i mange år. No ved sin død var han sterkt engasjert i å få opprette ei senioravdeling i NITO her i Ålesund. Arne hadde

uvanleg stor arbeidskapasitet, og når han tok på seg tillitsverv kunne ein vere trygg på at resultatet vart godt.

Bror Arne vart teken opp i Odd Fellow-loge nr. 82 Vesterveg her i Ålesund 17.03. 1977.

Han hadde alle gradene både i loge nr. 82 Vesterveg og i Leiren. I loge nr. 82 Vesterveg har han hatt flg. embete: CM.h.ass, Kap, CM og UM. Han har og vore sekretær i Leiren og leiar i styret for Keiser Wilh.gt. 25.

Arne har gjennom åra også halde ei rekkje foredrag både i loge nr. 82 Vesterveg og i Leiren.

25. april 2002 fekk han tildelt 25 års veteranjuvel.

På logemøtet til Vesterveg torsdag 25. d.m. skulle han

halde foredrag om diktaren Per Sivle. Slik vart det ikkje. Arne døydde brått 19. november d.å. Møtet 25. november vart eit verdig minne om vår vyrde og kjære bror Arne Seljeflot.

Arne har og gjennom mange år vore ein trufast bidragsytar i SOGA.

Våre tankar går til familien – kona Bjørg, og døtrene Astrid og Inga Brit m/ familier. Arne hadde framleis så mange gjeremål som han så gjerne skulle ha utført både i familiesamanheng og utanom familien. Han hadde framleis stor arbeidskapasitet, og han var – som diktaren Olav Aukrust skreiv i diktet ” Ved Himmelvarden ” – TRYGGSOM FYRR, TRASS I AAR OG ALDER.

Fred fylgje ditt minne, Arne.

Br. Are Homlong.

